

Helga Zepp-LaRouches nytårswebcast: 2020 – vil vi styre mod krig, eller bringe verden i orden?

I Helga Zepp-LaRouches nytårswebcast indledte hun med at gennemgå de mest markante udviklinger i de seneste uger, og hvad de betyder for det kommende år. Hun fremhævede det positive potentiale for uddybning af samarbejdsrelationer mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi:

1. Udsigten til at forholdet mellem Trump og Putin kan forbedres ved Trumps deltagelse i begivenhederne omkring fejringen af 75-årsdagen for sejren over fascismen. Også samtaler om våbenbegrænsninger vil få betydning, idet Rusland nu kan indsætte det hypersoniske missilsystem Avangard i operationel tjeneste, hvilket gør eksisterende amerikanske modstrategier forældede;
2. Et forbedret forhold til Kina, begyndende med fase I af handelsaftalen. Dette gøres til skydeskive for geopolitikerne, der ser Kinas opkomst som en trussel, med præsentationen af den britiske krigsplan i seneste udgave af the Economist.

Hun talte også om de beskidte tricks, som demokraterne laver for at afsætte præsidenten ved en rigsretssag, hvilket sætter partiets fremtid på spil; og om Damoklessværdet, der hænger over det finansielle system, som kræver gennemførelsen af LaRouches fire love for at undgå et krak.

Afslutningsvis talte hun om, hvordan disse farer og muligheder bringer os til at anerkende de absolut enestående bidrag fra Lyndon LaRouche, især hans videnskabelige bidrag, der har tilbagevist den imperialistiske neomalthusianisme, som

nutidens fascistiske geopolitikere presser på med. Hans 'There are no limits to growth' (Der er ingen grænser for vækst) er vigtig læsning for dem, der mener det alvorligt med at overvinde den anti-humane grønne politik, som økonomiske nøglefigurer såsom Carney og Lagarde presser på med.

Fra os alle i Schiller Institutet ønskes I et spændende nytår.

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden! Af Helga Zepp-LaRouche

Tidspunktet for strategisk omvæltning: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det nye paradigme?

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!

Af Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche er grundlægger og formand for Schiller Institutet. Vi præsenterer her hendes redigerede hovedtale fra Schiller Institutets konference, "Menneskehedens fremtid som en kreativ art i Universet" (The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe), i Bad Soden, Tyskland, den 16. november, 2019. Der er tilføjet underoverskrifter.

Link til grafik og fotos her:https://larouchepub.com/hzl/2019/4646-we_can_shape_a_new_era-hzl.html

Kup og kupforsøg

Jeg kan ikke indlede mine bemærkninger uden at tage fat på de uhørte begivenheder, der finder sted i USA lige nu. Hvad der sker i dette land med den såkaldte rigsretshøring er faktisk et kupforsøg mod den valgte præsident, og forsøg på regimeskifte udført af de samme kræfter, der står bag indsatsen for regimeskifte i Hongkong og i Bolivia.

Det er meget klart, de ønsker at få Trump ud af embedet med alle mulige midler. Hensigten fremstår meget klar, hvis man ser på vidneudsagnene fra sådanne mennesker som diplomaten William B. Taylor, Jr., George Kent, Fiona Hills og andre, der under ed fremsatte utrolige påstande, som absolut ikke har noget med virkeligheden at gøre. Taylor, for eksempel, løj og sagde, at præsident Trump i samarbejde med Ukraines præsident Zelensky forsinkede leverancen af tungt militært udstyr til Ukraine; og på den måde var skyld i, at mange ukrainske liv gik tabt ved ikke at afskrække den russiske aggression.

Dette er den helt omvendte situation. Hvis man tænker i baner af hvad der skete med kuppet i Maidan i 2014 – som jeg tror, Natalia Vitrenko vil tale om, eller kan besvare eventuelle spørgsmål der måtte være – er det desto mere uforskammet, hvad George Kent sagde. Han sagde, at de kræfter i Ukraine der er imod Rusland kan sammenlignes med 'the Minutemen' fra den amerikanske revolution, og er at sammenligne med revolutionshelte som Marquis de Lafayette og Baron von Steuben. Dette er så absolut skandaløst; det står 100% i modsætning til Lafayettes og von Steubens stolte tradition.

Hvis man i den grad vender sandheden på hovedet, og forvandler den til det stik modsatte, kan det kun betegnes som satanisk. De mennesker der begik kuppet i Ukraine, og som er Ruslands fjender, er mennesker i tradition af nazisten Stepan Bandera. Vi husker alle de berygtede ord fra Victoria Nuland, der

sagde, at udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars til at finansiere denne opposition i Ukraine.

Mindre vigtigt, men stadig betegnende for den nye ånd i de neokonservative og neoliberale kredse i USA, er rapporten i 2019 til Kongressen fra Undersøgelsesudvalget for Amerikansk-Kinesisk Økonomi og Sikkerhed', der netop er udgivet, som benægter at Kina [er en] nationalstat ved at henviser til Xi Jinping som 'generalsekretær for det kinesiske kommunistparti' og ikke længere som præsident for Folkerepublikken Kina. Dette er værre end McCarthyisme, og den eneste gode ting er, at udfaldet af dette kup ikke er givet, idet kupmagerne er under kriminel efterforskning af justitsminister William Barr; og de kan alle ende med at blive retsforfulgt og i sidste instans blive fængslet.

Se, det der foregår i USA er som sagt en politik for statskup og regimeskifte, som vi har set det i mange lande over hele verden – hvad der for indeværende sker i Hongkong og Bolivia. Hvis man sammenligner det med, hvad massemedierne i Europa siger, kunne det ikke være mere utroligt... det er virkelig en slags – jeg vil næsten sige "Goebbels-lignende" propaganda. Det er meget tydeligt, at tiden er inde for det endelige opgør. Hvad der ligger bag alt dette er, at det gamle, oligarkiske paradigme sætter [alt] ind imod fremkomsten af et helt nyt paradigme i menneskehedens historie.

Denne konference er tilegnet Lyndon LaRouche

Denne konference er viet til mindet om min afdøde mand, den store statsmand, økonom, visionære og menneske, Lyndon LaRouche. Dog ikke som noget, der hører fortiden til, men som en højtidelig forpligtelse til at holde hans ideer i live og få dem til at sprede sig, fordi de repræsenterer de uomgængelige løsninger på de eksistentielle problemer, som den menneskelige civilisation står overfor i dag. De løsninger,

som han har fremsat, er absolut realiserbare, men de kræver en helt anden tankegang end de fleste europæiske regeringer og befolkninger har i dag. For at transformere denne tankegang, der kun kan føre til katastrofe, til et alternativt tankesæt hvor løsningerne kan realiseres, er forståelsen af Lyndon LaRouches videnskabelige metode absolut uundværlig.

Det er denne metode der er grunden til, at han var den mest succesrige prognosemager. Ud af de mange tilfælde hvor han fik ret, og alle hans kritikere tog fejl, lad mig vælge et af de mest vidtskuende eksempler. I august 1971, da præsident Nixon ødelagde Bretton Woods-systemet ved at erstatte det faste valutasystem med flydende valutakurser, sagde LaRouche profetisk: "Hvis denne tendens i pengepolitikken fortsattes, vil det [enten] føre til faren for en ny [økonomisk] depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden." Det er nøjagtigt det tidspunkt, hvor vi befinder os i dag.

Kontrolleret opløsning af nationalstaterne

Ved enhver given lejlighed advarede LaRouche om konsekvenserne, og selvom den transatlantiske sektor afviste hans løsninger, foreslog han hver gang et middel til at forme historiens forløb. Denne tendens fortsatte med 1970'ernes politik fra 'Council of Foreign Relations' med den såkaldt "kontrollerede disintegration" af verdensøkonomien, hvilket resulterede i en fuldstændig ødelæggelse af den industrielle produktion og relaterede forsyningskæder i USA, og den form for 'chilensk' model', som vi i dag ser eksplodere i mange lande over hele verden.

Outsourcing af indenlandsk produktion til billige udenlandske arbejdsmarkeder; højrentepolitikken fra Paul Volcker, den daværende formand for den amerikanske centralbank, Federal Reserve; overgangen fra en fysisk økonomi til et samfund

baseret på aktieværdier; Thatcherisme og Reaganomics; ophævelse af Glass/Steagall-loven; deregulering af de finansielle markeder; politikken med kvantitative lempelser efter sammenbruddet i 2007-2008; og nu, de negative renter; samt til sidst helikopterpenge og hvad direktøren for Bank of England, Mark Carney, foreslår: et paradigmeskifte med eliminering af suveræne regerings magt og overgang til et globalt diktatur af centralbankfolk, som agter at indføre lovgivning om at kanalisere al finansiering over til grønne investeringer kombineret med bankredningspakker og brutal nedskæringspolitik, der vil føre til en massiv befolkningsreduktion.

Vi har set denne sidste fase siden midten af september. Venligst giv mig billedet med den "tredobbelte kurve", Figur 1. Dette er en pædagogisk graf, som Lyn udviklede i 1995, og som viser Jer det punkt, hvor de finansielle aggregater er fuldstændig ude af kontrol.

I henhold til de seneste tal fra 'Bank for International Settlements' steg den nominelle værdi af 'over-the-counter-derivater' med 20% fra 2018 til juni i år, til 640 milliarder \$. Den er generelt mindst det dobbelte af det officielle tal, og skal sammenlignes med en stigning i den globale handel på 3% og BNP på 2.9%.

Ifølge data fra den amerikanske centralbank, der er citeret i bloggen *Economica*, er Federal Reserves aktiver steget med 300 milliarder dollars, til 4,04 milliarder dollars siden 17. september. Men da megabankernes overskydende reserver, der er deponeret i Federal Reserve, er lavere end i august, betyder det, at de nyligt trykte penge er gået direkte til al slags spekulation: til aktier, obligationer, gældssekurisering, rentederivater og så videre. Derfor er den tidligere Fed-formand Ben Bernankes påstand om, at kvantitative lempelser alene ville opbygge overskydende bankreserver, og aldrig forårsage hyperinflation, helt klart en løgn. Globale finansielle aggregater er nu over 1,8 milliarder \$, og er på

vej mod forventede 2 milliarder \$ ved udgangen af året.

Figur 2, Man kan faktisk se, at vi befinder os på et punkt der toppede i 2008, og så fik man sammenbruddet, og nu er vi faktisk på samme niveau, men fortsætter derudaf. Så alle instrumenterne i den "værktøjskasse", som den tyske forbundskansler Angela Merkel talte om i 2008, er brugt op. Hvorfor ændrede Frau Merkel sin holdning til ideen om en europæisk bankunion og en EU-indskudsgarantifond under hendes nylige rejse til Rom? Jeg tror, at Fed, Draghi, Lagarde, Carney, Scholz, Merkel, alle er de klar over, at systemet er ufatteligt bankerot. Men de er betonhoveder, huleboer, som formand og administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, netop demonstrerede i en efterligning af Erich Honecker, der den 14. august 1989 talte om, at socialismen ville eksistere tusinde år endnu, da han erklærede: "Den amerikanske økonomi er den mest velstående økonomi verden har set, og den vil være meget velstående i de næste 100 år".

Vi skal huske på, at det tog kun to måneder, før Honecker blev væltet efter hans berømte udtalelse, tre måneder før Berlinmuren faldt, om at socialismen ville eksistere i yderligere 1.000 år.

Dette system er absolut ikke holdbart. Vi befinder os på randen af en generel sammenbrudskrise i verdens monetære system, nøjagtigt som Lyndon LaRouche advarede om. Vi er på det punkt, som han forudsagde i 1971: depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden.

Massedemonstrationer mod nedskæringer. Men hvem vil føre an?

Man ser lige nu oprør overalt i verden i form af massedemonstrationer mod denne politik i Chile, Haiti, Irak, Pakistan, Libanon og blandt de tyske landmænd. Dernæst havde vi, på den ene side, valgsejren til præsident Alberto Fernandez og vicepræsident Cristina Fernandez de Kirchner i

Argentina mod denne nyliberale politik, og på den anden siden en gentagelse af det af udenrigsministeriet støttede Maidan-kup, men denne gang rettet mod præsident Evo Morales i Bolivia – fordi Morales turde følge det kinesiske eksempel med at løfte befolkningen ud af fattigdom ved hjælp af videnskabelige fremskridt og endda forsøgte at springe frem til de mest avancerede teknologier.

De sociale virkninger af denne neoliberal økonomiske politik ødelægger landenes sociale strukturer over hele kloden. Fordi adskillige lande i G20 faktisk forsvare det britiske imperium – City of London, Wall Street og centralbankerne – er jeg bange for, at løsningen ikke kommer fra G20, der som den repræsentative organisation normalt forventedes at påtage sig omorganiseringen af systemet, da den systemiske krise udbrød i 2008.

Men det gjorde de ikke; de har gjort det værre siden da med deres politik. Dette er grunden til, at Lyndon LaRouche allerede i 1997 insisterede på, at kun kombinationen af USA, Rusland, Kina og Indien som de centrale repræsentative nationer vil være stærke nok til at indføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods system. Det strategiske samarbejde mellem Rusland og Kina er faktisk blevet styrket til et uhørt niveau, som et resultat af den mislykkede indsats for at påtvinge en unipolær verdensorden – som den nye inkarnation af det britiske imperium efter opløsningen af Sovjetunionen – og det vil vi høre mere om fra professor Ostrovskii.

Indien er rykket nærmere, og der er flere organisationer, der har udviklet sig – i virkeligheden som en modreaktion til dette imperium, nemlig BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Bælte- og Vejinitiativet og andre. Så potentialet for et sådant samarbejde findes, men jeg er ikke sikker på, om man har en beredskabsplan til at lægge den rigtige løsning – et nyt Bretton Woods-system – på bordet, inden systemet sprænger. Man træffer alle slags

foranstaltninger – bevæger sig væk fra dollaren; organiserer handel i bilaterale valutaer; opkøber guld; opretter cybervalutaer. Men det er ikke tilstrækkeligt i forhold til problemet, fordi – og dette er ikke et punkt der kan diskuteres – hvis USA ikke er en del af løsningen, vil det kollapse. Og jeg tror ikke, at et sådant sammenbrud ville ligne Sovjetunionens opløsning. Det er mere sandsynligt, at der ud af et uorganiseret sammenbrud af det globale finanssystem ville opstå krig.

LaRouches fire love og præsident Trump

Hvad der i stedet kræves er iværksættelsen af Lyndon LaRouches fire love. Et globalt Glass/Steagall-system – bankadskillelse, hvor så godt som alle de udestående derivater og ubetalte gældsposter afskrives. De kommercielle banker ville blive underlagt regeringsbeskyttelse, og derefter oprettes der i hver nation en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton og Kreditanstalt für Wiederaufbau i Tyskland i efterkrigstidens genopbygningsperiode. For det tredje, et nyt internationalt kreditsystem; et nyt Bretton Woods. Og for det fjerde, internationalt samarbejde om et lynprogram for udvikling af termionuklear fusionskraft, rumforskning og -rejser, der fører til kolonisering af kosmos.

Jeg ved, at ledende skikkelser i Rusland og Kina er meget skeptiske over muligheden for at få USA med i den slags samarbejde jeg taler om. Jeg er bekendt med de nuværende forhindringer, men potentialet er der absolut.

Dette er hele årsagen til, at den britiske efterretningstjeneste, især GCHQ (Government Communications Headquarters), allerede i efteråret 2015 blev "alarmeret" om Trump-kampagnens pro-russiske holdning og kontakter. De sammensvor sig med Obamas amerikanske efterretningsapparat, fordi de med Trump opdagede potentialet for [amerikansk]

deltagelse i et nyt system med suveræne nationalstater. I henhold til retningslinjerne fra H.G. Wells 'åbne sammensværgelse', der er dybt indgroet i tankegangen hos det britiske imperium, som har overtaget det amerikanske nyliberale etablissement – lugtede man den trussel, som Trump kunne udgøre for deres system. I disse kredse – det angloamerikanske militærindustrielle kompleks – som Trump for nylig angreb med navns nævnelse, har man givetvis haft mareridt efter at have hørt Trumps tale på FN's generalforsamling i år. Trump sagde: Ved at kigge rundt på denne store og flotte planet, er sandheden tydelig at se. Hvis du vil have frihed, så vær stolt af dit land. Vil du have demokrati, hold fast ved din suverænitet. Og hvis du vil have fred, hold af din nation. Kluge ledere prioriterer altid deres eget folk og deres eget land først. Fremtiden tilhører ikke globalisterne. Fremtiden tilhører patrioterne.

Denne anskuelse hænger faktisk perfekt sammen med ånden fra den Nye Silkevej, som er baseret på ideen om fuld respekt for hver nations suverænitet og accept af andres sociale systemer. Trumps erklærede syn er i harmoni med, ikke i modsætning til, Præsident Xi Jinpings vision: Et fællesskab for menneskehedens fremtid.

Imperialisterne reagerer med rædsel, søger krig

Denne form for tankegang er imidlertid en rædselsvækkende vision for kræfterne bag det britiske imperium, fordi den overvinder geopolitik, og den lægger grunden til en stræben efter det almene vel for menneskeheden.

Jeg mindes reaktionen fra Tysklands forsvarsminister, Ursula von der Leyen, dagen efter Trumps valgsejr i 2016. Hun sagde, at hun var dybt chokeret over at denne mand havde vundet. Den 1. december bliver hun formand for EU-Kommissionen. I en nylig tale i Konrad Adenauer Stiftelsen i Berlin fremstillede hun

sin britisk inspirerede imperialistiske holdning ved at vende tilbage til en konfronterende koldkrigsretorik for afskrækkelse: "Europa må lære magtens sprog. Det må opbygge sine militære muskler" Mod hvem? Imod det hun kalder "autokratiske regimer", hvis "uhæmmede indkøbsture må stoppes", i en åbenbar reference til Kina. Von der Leyen lovede også at gennemføre en Ny grøn Aftale i løbet af de første 100 dage i embedet, ved at presse på for at brandbeskatte co2-udslip, så folk vil ændre deres adfærd. Med andre ord, på et tidspunkt hvor Merkel er i færd med at overdrage de sidste rester af suverænitet over Tysklands egen økonomi til EU, til skade for den tyske befolkning, agter von der Leyen at påtvinge en grøn økonomisk politik, der vil ødelægge enhver industriel økonomi i Europa, af årsager belyst af Lyndon LaRouche, og som vi kan tage op i diskussionen.

I lyset af den forestående finansielle/økonomiske katastrofe, er det ligeså vanvittigt som ugennemførligt, når den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, meddeler, at hun ønsker at sende "Bundeswehr", Tysklands militærstyrker, til Stillehavsområdet som en modvægt til Kina, som hun for nyligt erklærede på Bundeswehrs akademi i München, hvilket passer perfekt med det koldkrigeriske syn, der blev udtrykt i det amerikanske forsvarsministeriums rapport, Indo Pacific Strategy, den 1. juni, 2019. Bundeswehr er ved at kollapse, så hvis den tyske økonomi bryder sammen, vil Bundeswehr have problemer med at udføre denne politik. Det er simpelthen rent vanvid.

Så, hvorfor sker alt dette? Er denne politik, der blot vil føre til krig med Rusland og Kina, er det i Tysklands interesse? Det er ikke andet end det britiske imperiums gamle geopolitiske dagsorden for "the Great Game" mod Rusland, under lord Palmerston og hans efterfølger, Halford Mackinder, den officielle ophavsmand til "geopolitik", den imperiale ide om at den som kontrollerer Eurasiens centrale dele styrer verden på bekostning af Atlanterhavets randstater. Hvilket blandt

andet var det britiske imperiums reaktion på den transsibiriske jernbane i slutningen af det 19. århundrede.

Dette bras, ligesom Samuel Huntingtons onde bog, *The Soldier and the State*, hører til det påkrævede pensum for uddannelse af USA's kampstyrker, samt underholdningslitteratur for imperiefraktionen på begge sider af Atlanterhavet. Dette er det forældede tankesæt for et system i opløsning. Det er den tilbagestående geopolitiske tankegang om, at relationer mellem nationer er et nulsums spil. Når fortalere for dette system insisterer på en "regelret lov og orden" i stedet for international lov under FN's charter, mener de i virkeligheden Thrasymachos' retfærdighed i Platons "Republikken": At de love der gavner den stærke må gælde, og at denne magts dominerende rolle derfor må fastholdes.

Den Nye Silkevej ændrer historien

Efter at præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i Kasakhstan i 2013, et program der hænger nøje sammen med de udviklingsprogrammer som Lyndon LaRouche have arbejdet på siden begyndelsen af 1970'erne, er der blevet etableret en helt anderledes model for internationale relationer. Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig til verdens største infrastrukturprogram. Omkring 157 nationer og 30 store internationale institutioner deltager i dette projekt, som har til hensigt at kopiere det program for at bekæmpe fattigdom, der med stor succes blev indført i Kina og andre udviklingslande.

Til trods for den voksende anti-Kina-kampagne fra de samme politikere, efterretningstjenester og tænketanke, der støtter kuppet imod præsident Trump, og som lægger en dæmper på EU, så havde Kinas Statsbaner, ifølge den kinesiske nyhedsportal Sina.com, 6.300 togrejser fra Kina til Europa i 2018, en stigning på 72 % sammenlignet med året før. Ud af disse

returnerede 2.690 tog til Kina, en stigning på 111 %. Siden 2011 har Kina sendt mere end 11.000 godstog til Europa som del af BVI. I alt er 65 godsruiter blevet åbnet mellem kinesiske byer, samt udvalgte ruter i 44 byer i 15 europæiske lande, sammenlignet med næsten ingen for 10 år siden (Figur 3)

Den travleste rute er Chungking-Duisburg, med 39 ankomne tog hver uge i Duisburg. Blandt byer i Europa, der betjenes af godstog fra Kina, er Hamburg, Nürnberg, Lyon, Madrid, Wien, Prag, Trieste, Budapest, Tilburg, men især Duisburg, der har fungeret som et center for godstrafik i Europa med adskillige destinationer derfra.

Foruden godstog, der kommer direkte til Europa fra Kina, bliver gods også fragtet ind på Europas landmasser via jernbaneruter fra de europæiske havne, hvoraf Piræus, Rotterdam og Hamburg i dag er de vigtigste med hensyn til søgående containere, der ankommer fra Kina (Figur 4).

Så, i stedet for at modsætte sig BVI, burde de europæiske nationer og USA benytte sig af Xi Jinpings tilbud om win-win-samarbejde, ikke kun på et bilateralt grundlag, men især om fælles operationer for store projekter, såsom den økonomiske genopbygning af det sydvestlige Asien, industrialiseringen af Afrika og Latinamerika, og ikke mindst moderniseringen af infrastruktur i USA og Europa.

Det monetaristiske finanssystem er ved at sprænges

For at tage fat på den umiddelbare fare for et sammenbrud af finanssystemet, må der gøres præcis hvad LaRouche i årtier har forlangt: Et nyt system må indføres af de amerikanske og europæiske nationer, som tilbageviser alle de ændringer af den globale monetaristiske finans- og handelspolitik efter 1971, som jeg indledningsvis nævnte. Og de må omgående indføre et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-fastkurssystem.

Ligesom det gamle Bretton Woods-system, som Churchill og Truman havde fordrejet væk fra Franklin Roosevelts intention om at afslutte kolonialisme, må det eftertrykkeligt omfatte langfristet kredit til lav rente for industrialiseringen af udviklingssektoren. Den kendsgerning at Kina, Rusland, Indien og mange andre lande allerede samarbejder med BVI, skaber grundlag for, at en sådan forandring absolut er gennemførlig. Hvis præsident Trump, der har afvist den britiske doktrin for geopolitik, kan bekæmpe det igangværende kupforsøg mod ham, og hvis justitsminister William Barr fortsætter sin efterforskning af kupmagerne, så vil det faktum, at der er en amerikansk præsident, som tilslutter sig princippet om suverænitet og patriotisme, bane vejen for at Europa slutter sig til perspektivet for en eurasisk økonomisk integration fra Vladivostok til Lissabon, som nyligt omtalt af præsident Putin.

LaRouches opdagelse

For at dette kan ske kræves den form for ændring af tankegangen i en betragtelig stor del af befolkningen i USA og Europa, som går til kernen i Lyndon LaRouches livsværk. Det kræver en afvisning af de underliggende aksiomer for den oligarkiske models tankemåde, og at erstatte dem med ideen om at mennesket adskiller sig fra alle andre arter i kraft af en åndelig egenskab, der nemmest kan betegnes kognition. Det er denne egenskab ingen dyr har, som gør mennesket i stand til igen og igen at gøre kvalitative opdagelser af hidtil ukendte fysiske principper, der øger menneskets magt over universet per person og per kvadratkilometer.

Den store russiske videnskabsmand Pjotr Kuznetsov anerkendte betydningen af LaRouches opdagelse af begrebet om potentiel relativ befolkningstæthed og den beslægtede ide om en stigning i energi-flux-tætheden i den produktive proces, som en målestok for samfundets varige bæredygtighed. Han forudså, at

eftersom mange opdagelser har fået navn efter deres opdagere/opfindere, som Watt og Ampère, ville LaRouches begreb blive betegnet som "La" i fremtidens videnskab. At mestre denne videnskabelige metode er nøglen til at forstå hans succes med økonomiske prognoser.

Med en klarhed, uforlignelig med enhver anden vestlig videnskabsperson, identificerede Lyndon LaRouche den afgørende begrebsmæssige strid mellem den åndsforladte dårskab i de rene matematiske og lineære fysiske doktriner i den euklidiske tradition af Galilei, Ptolemæus, Kopernicus, Tycho Brahe, Newton, Euler og Cauchy, op til det 20 århundredes Russell, Wiener og von Neumann, i modsætning til den platoniske tradition af den anti-euklidiske videnskab fra Cusanus, Kepler, Fermat, Huygens, Leibniz m.fl.

LaRouche pegede på betydningen af det misforståede og angiveligt selvindlysende princip om den korteste afstand for brydning af lys, sammenlignet med det fysisk eksperimentelle princip om korteste tid, og Leibniz' udvidelse af dette til sit eksperimentelle almengyldige mindste aktionsprincip, som beviset på at enhver, virkelig ny, opdagelse af hidtil ukendte fysiske principper kun kan komme fra den anden tradition.

Grunden til at LaRouches værker er så afgørende for videnskab i dag er, at de anviser en metode til at fastlægge en vej til det næste, absolut nødvendige, højere niveau af opdagelse, ved at sætte en videnskabsmand ind i en riemannsk tankemåde, der giver en ikke-deduktiv løsning på paradokser i almindeligt anerkendte antagelser.

Lyndon LaRouche er helt enestående, ved at han har påvist overgangen mellem relativistisk fysik og det menneskelige sinds kreativitet, som sådan, og forbindelsen af dette domæne til klassiske former for kunst og statskundskab. LaRouche beviste til fulde, at det kun er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at disse åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser om nye indsigter i universets

lovmæssighed, udvikles. Thi, det er i musik, poesi og drama, at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktive begreber må udkæmpes, og det er derfor, at egenskaben ved metafor, ironi og Wilhelm Furtwänglers ide om at "spille mellem noderne" er så afgørende for at opløfte sindet til denne højere riemannske tankemåde.

Med dette følger opøvelsen af følelserne ud af den sanselige og verdslige verden, op til niveauet af "agapisk", menneskekærlig lidenskab.

Mens den oligarkiske samfundsmodel og menneskesyn reducerer individet til et hedonistisk, begærligt væsen, der nemt kan manipuleres og acceptere rollen som en undersåt af Thrasymachos' lov og ordensbaserede magt, er det den kognitive, erkendelsesmæssige, oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at fremmane åndens skønhed og slippe den form for agapisk menneskekærlighed løs, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for én menneskehed, og forlade den snæversynede, onde søgen efter en privilegeret klasses påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser.

Stiftelsen for LaRouches Arv

Det er for den rigdom, der er uden sidestykke, og betydningen af Lyns livsværk for at løse vor tids eksistentielle udfordringer samt visionen for en sand menneskelig fremtid for menneskeheden, at jeg vil bekendtgøre, at vi netop har oprettet Stiftelsen for LaRouches arv, hvis mål er at offentliggøre hans samlede værker, samt at skabe en renæssance med studier af hans ideer overalt i verden.

Jeg vil invitere Jer alle til at tage aktiv del i dette foretagende. Lyndon LaRouche var den mest menneskekærlige, agapiske, person jeg nogensinde har mødt. Han var en mand der lod forsynet råde, fordi han levede sit liv i samhørighed med

historien og universets love. Han lever i evighedens samtidighed.

Et særdeles værdifuldt historisk øjeblik

Vi er ved et meget værdifuldt historisk øjeblik, og det er fuldt af utrolige udfordringer. Det Nye Paradigme, visionen om en fuldstændig ny epoke for menneskeheden, er imidlertid inde for rækkevidde. Lad os være den afgørende faktor til at virkeliggøre dette. Lad os udkæmpe denne krig for en smuk fremtid for menneskeheden med en lidenskabelig kærlighed til mennesket, ligesom Lyn havde. Han er ikke sammen med os i dag i egen person, men hans ånd er med os. Og på dette utrolige tidspunkt, fordi et imperium er ved at bryde sammen, og slår fra sig for at ødelægge verden, snarere end at tillade det Nye Paradigme at vokse frem.

Vi tror imidlertid på menneskets iboende godhed, og lad os derfor kigge frem på menneskeheden om 100 år; lad os kigge på menneskeheden med Lyndon LaRouches sind.

Vi vil have fusionskraft, energisikkerhed, råstofsikkerhed. Vi vil have landsbyer på Månen, vi vil have byer på Mars. Og vi vil have etableret et fællesskab for menneskeheden. På trods af alt det ukendte i vores meget store univers – to milliarder galakser er hidtil blevet opdaget – med denne metode vil menneskeheden blive en udødelig art.

Berlinmurens fald, anden chance for en gunstig mulighed Schiller Instituttets konference, 9. november 2019 1989 – Berlinmurens fald og en mistet mulighed 2019 – En anden chance for en stor mulighed

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi fejrer i dag et tredobbelt jubilæum: 30-årsdagen for Berlinmurens fald; Friedrich Schiller, den store tyske frihedsdigters 260-års fødselsdag; og 35-årsdagen for grundlæggelsen af Schiller Instituttet. Og når sådanne tre jubilæer falder sammen, er det faktisk værd at se tilbage på, hvordan de hænger sammen.

Nu om dage kan mange mennesker ikke engang huske murens fald, fordi de enten ikke var født endnu, eller fordi de var for unge til at følge med i det. Men det er virkelig vigtigt at lære lektien om hvad der skete dengang, og hvad der gik galt, i forhold til den situation som vi har i dag.

Jeg kan huske mange af begivenhederne, som om det var i går, fordi vi ikke bare stod på sidelinjen og så på, men vi befandt os midt i disse begivenheder og prøvede på at forme dem med vores ideer.

Der gives næsten ikke eksempler på en større forskel mellem den officielle fortælling om, hvad der skete i forbindelse med

den tyske genforening og murens fald, [og hvad der egentligt skete]: Den officielle fortælling er en ting, og hvad der virkelig skete er noget ganske andet. For hvis man lytter til den officielle fortælling, så var dette demokratiets sejr over kommunismen, friheden over diktaturet, og Fukuyama, historikeren, sagde to år senere, da Sovjetunionen faldt sammen, at dette var slutningen på [verdens-]historien. Og opfattelsen var generelt, at hele verden ville tage den vestlige model for "demokrati" til sig, herunder menneskerettigheder og det parlamentariske system, og at det simpelthen bare ville gå den vej.

Imidlertid advarede jeg i mange taler i 1990 om, at hvis man agtede at presse en ligeså falleret vestlig liberal model ned over det sammenbrudte kommunistiske økonomiske system, vil man over en vis periode kunne opleve et opsving, men at det til sidst ville føre til et meget, meget større sammenbrud af systemet. Og jeg tror, at det er præcist der hvor vi er i dag.

Hvis man betragter verden rundt om på hele kloden, har man et system i fuldstændig uorden: Se på massedemonstrationerne i Chile, i Irak, i Libanon, se på de 'gule veste' i Frankrig; se på hvad der foregår med Brexit; de tyske landmænd er i total oprør. Efter min mening er det faktisk første gang i historien, at det sker samtidigt i alle hjørner af verden. Og jeg tror virkelig, at det i dag er sandt hvad Leibniz sagde i slutningen af 1600-tallet: Han sagde, at hvis hele verden på et tidspunkt bliver domineret af utilitarisme, vil det komme til en verdensrevolution.

Det vestlige etablissemments intentioner i '89 – og især efter Sovjetunionens sammenbrud i '91 – om at påtvinge verden en unipolær orden, hvilket var denne idé om "demokrati-som-det-eneste", har åbenlyst givet tilbageslag. De prøvede at påtvinge denne unipolære verdensorden med regimeskifte-operationer, med farverevolutioner, med interventionskrige; og ideen om at historien op til dette punkt, i det væsentlige, kun drejer sig om den atlantiske sektor. Men tilbageslaget mod

denne indsats for at påtvinge en unipolær verden har ført til fremgangen for en hel række forskellige nationer, Rusland, Kina, Indien, og andre asiatiske nationer. Det har ført til en helt anden selvforståelse i Afrika. Det har øget kløften mellem de rige og de fattige på en sådan måde, at det ikke længere er bæredygtigt. Middelklassen forsvinder.

Så hvis man tager dette i betragtning, og spørger sig selv hvordan vi er nået til den såkaldte "enden på historien", demokrati overalt, og så de gigantiske omvæltninger, som finder sted lige nu? Nuvel, '89 var det man på tysk med rette kunne kalde en "Sternstunde der Menschheit", hvilket betyder en enestående chance [for forandringer] i historien, en "stjernestund for menneskeheden." Og det var et af disse store øjeblikke, hvor man faktisk kunne forme historien, fordi kommunismen var forsvundet, og man kunne have indført en fredelig verdensorden i det 21. århundrede. Og den vision havde vi:

Allerede i '84, da Sovjetunionen afviste hans tilbud om SDI (Strategiske Forsvarsinitiativ -red.), efter at præsident Reagan havde gjort det (SDI) til den officielle amerikanske politik, forudsagde Lyndon LaRouche, at hvis Sovjetunionen ville fastholde deres daværende politik, hvilket var en indsats for militær dominans, og 'primitiv akkumulation' imod deres egen økonomi, ville Sovjetunionen kollapse i løbet af fem år. Og det skete: Lyndon LaRouche, der også iagttog de økonomiske vanskeligheder i Comecon-landene, forudsagde i 1988 den snarlige tyske genforening, samt at det [gen-]forenede Tyskland skulle udvikle Polen med vestlig teknologi som en model for at omdanne hele Comecon.

Da muren faldt - i grunden efter de tiltagende mandagsdemonstrationer - var vi faktisk de eneste, der havde en forestilling [om det]. Husk tilbage på den utrolige glæde - folk dansede på Berlinmuren, da den blev åbnet, og det var et utroligt øjeblik med en potentiel forandring i historien. De officielle dokumenter fra den tyske regering, der blev

offentliggjort et par år senere, viser, at til trods for at tysk genforening var det primære mål for tysk politik, havde man ingen beredskabsplan! De troede i virkeligheden ikke, at det nogensinde ville ske! Ingen troede for alvor på, at Sovjetunionen ville forsvinde. Men vi havde en idé om det, og hr. LaRouche foreslog første gang i 1988, at det genforenede Tyskland skulle udvikle Polen, og jeg skrev en løbeseddel, der blev offentliggjort i midten af november 1989, "Kære Tyskland, gå videre med selvtillid," og jeg foreslog nøjagtigt dette, at vi med vestlig teknologi skulle udvikle Polen og de andre Comecon-lande.

Dette var naturligvis endnu ikke blevet til politik, men Helmut Kohl, Tysklands kansler på det tidspunkt, tog et første 'baby-skridt' i retning af suverænitet, ved den 28. november, et par dage efter min løbeseddel, at offentliggøre et 10-punkts program, som endnu ikke var ideen om genforening, men en konføderation af de to tyske stater.

To dage derefter, den 30. november, blev Alfred Herrhausen, lederen af Deutsche Bank på det tidspunkt, myrdet af en meget tvivlsom – sandsynligvis ikke eksisterede – "tredje generation" af terrororganisationen Røde Armé Fraktion. Det er i det mindste et spørgsmål, der stadig skal undersøges af historikere. Men det var et budskab til Kohl, "vov ikke på at gå i retning af tysk suverænitet."

På det tidspunkt kom der en voldsom reaktion: [Den daværende britiske premierminister] Margaret Thatcher igangsatte denne kampagne for "Det fjerde Rige"; den franske præsident Mitterrand krævede, at Tyskland skulle opgive D-marken og indføre Euroen; Bush Sr. krævede selvbegrænsning af Tyskland gennem yderligere integration i NATO og EU, accept af Maastricht-traktaten, og dermed det regime med nedskæringer der nu fører til sprængningen af EU, spændingerne mellem øst og vest, nord og syd.

Vi foreslog den produktive 'Paris-Berlin-Wien-trekant', som

var ideen om at bruge vestlig teknologi til at transformere landene i Østeuropa, og dybest set bruge deres produktive potentialer til at modernisere og integrere med Europa. Det første sådant forslag offentliggjorde vi i januar 1990, og da Sovjetunionen kollapsede i '91 udvidede vi straks idéen om den produktive trekant til hele Eurasien for at forbinde de produktive befolkningscentre i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer, og vi kaldte det for 'Den eurasiske Landbro', Den nye Silkevej. Dette skulle også [danne basis for] den fredelige verdensorden i det 21. århundrede.

Naturligvis brød de neo-konservative, som ønskede at påtvinge deres unipolære verdensorden, løfterne de havde givet til Gorbatsjov, om, at NATO aldrig ville blive udvidet til Sovjetunionens grænser. I '91 offentliggjorde CIA ifølge en tysk avis en rapport om, at Rusland havde en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere naturressourcer end USA, og at landet derfor ville blive en konkurrent på verdensmarkedet, hvis man tillod økonomisk udvikling. Derfor skulle den økonomiske udvikling afværges.

Hvad der trådte i kraft var chokterapien fra Jeffrey Sachs, den samme Jeffrey Sachs, der nu befinder sig midt i den grønne klima-finansieringssvindl.

George Soros var involveret i en enorm hjerneflugt fra Rusland og de øvrige tidligere sovjet-lande, og i Tyskland forsøgte de virkelig at sprænge potentialet for et godt forhold til Rusland på det tidspunkt. Den 8. marts 1990 var den sidste samling i DDR's 'Volkskammer' [parlamentet i Østtyskland]. De skabte 'Treuhand Anstalt', som senere skulle blive til den største industrielle bedrift i verden. Og de skulle angiveligt beskytte DDR's statsejede ejendom, men et 'koldt kup' blev udført: Allerede den 26. juni 1990 offentliggjorde De Maizière-regeringen vedtægter, der alene handlede om "privatisering" og "omorganisering" af de statsejede industrier.

I august 1990 blev Detlev Karsten Rohwedder, som var en meget

god og effektiv industrialist, udpeget til at foretage en omlægning af førnævnte 'Treuhand', og han havde en fremragende forståelse af kravene til realøkonomien, så han satte genopretning før privatisering med det primære formål at beskytte arbejdspladserne fra de tidligere statsejede virksomheder. Straks kom han under ondsksfulde angreb fra de britiske og amerikanske investeringsbanker, der beskyldte ham for at blokere for udenlandske investeringer. Den 1. april 1991 blev han skudt af den samme tvivlsomme, sandsynligvis ikke eksisterende, "tredje generation" af 'Rote Armé Fraktionen' af den terroristiske Baader-Meinhof-gruppe. Han blev erstattet af Birgit Breuel, en datter af Alvin Münchmeyer, hvis bank har en meget dyster historie, idet den var med til at finansiere NSDAP [nazist-partiet] i 30'erne sammen med Harriman i USA og Montagu Norman, bankdirektør for Bank of England.

Hvad der skete, var en gigantisk ekspropriation af den østtyske befolknings ejendom. Pludselig betød alle disse menneskers livsværk intet; det blev erklæret værdiløst; og dette er et chok, som disse mennesker i det tidligere Østtyskland ikke er kommet sig over den dag i dag. Og jeg vil sige, at denne ekspropriation har spillet meget ind på det faktum, at vi nu har fået fremkomsten af Alternativet for Tyskland (AfD), en populistisk organisation som imidlertid har en masse af alle de onde elementer, højreekstremisme, hvis ikke værre – fascistiske elementer – i sig.

Se, etablissementet udnyttede grundlæggende det faktum, at kommunismen var forsvundet, og der skete noget nyt. Da Sovjetunionen stadig eksisterede, så oligarkiet i Vesten stadig et vist behov for videnskabelig og teknologisk fremgang, for dybest set at holde trit med våbenkapløbet i Den kolde Krig, af årsager, der allerede var blevet formuleret af Machiavelli: At man altid skal forblive på samme teknologiniveau som ens modstander, eller være foran.

Men med Sovjetunionens sammenbrud gik det britiske imperium

ind i en absolut ubændig deregulering af de finansielle markeder, og de gik tilbage til den gamle oligarkiske tankegang om befolkningsreduktion, og at holde befolkningen i tilbagestående, og især efter at det lykkedes at eliminere Glass/Steagall-loven i USA i 1999, fik vi en fuldstændig, uhæmmet deregulering af de finansielle markeder på bekostning af industrien og velfærden, til fordel for spekulanternes profitmaksimering.

I juli 2007, da den anden ejendomsmarkedskrise brød ud – faktisk en uge før – optog Lyndon LaRouche en verdensberømt video, hvor han sagde, at "Dette system er absolut færdigt, og alt hvad vi vil se nu er, hvordan de forskellige aspekter kommer til at manifestere sig". Og som et resultat af det faktum, at folk ikke lyttede til ham, fik vi så det store systemiske nedbrud i 2008. Intet blev gjort af centralbanker for at eliminere de grundlæggende årsager til dette nedbrud, og derfor står vi nu, ca. 11-12 år senere, overfor en endnu værre krise, fordi det eneste man lavede var kvantitative lempelser, nulrenter, negative renter, og i dag ser man et sammenbrud af hele systemet, i meget, meget værre grad end i 2008.

Men i mellemtiden udviklede sig også en anden tendens: I forbindelse med vores forslag til den 'Eurasiske Landbro', arrangerede vi konferencer og seminarer på fem kontinenter. I '96 var der en stor konference i Beijing, hvor jeg forelagde vores forslag om at bruge den Eurasiske Landbro som hjørnesteen for en ny verdensøkonomisk orden, og på det tidspunkt erklærede Kina, at den Eurasiske Landbro skulle være det strategiske mål inden år 2010. Men så kom naturligvis krisen i Asien i '97. I '98 kom den russiske statsbankerot, og disse lande – de asiatiske lande – blev tvunget til at udvikle et alternativ for at forsvare sig selv. Og siden da har der udviklet sig en hel række organisationer: BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Global South; og Schiller Instituttet fortsatte med at afholde konferencer med forslag

om, at den Eurasiske Landbro skulle blive til en 'Verdenslandbro', der forbinder alle fem kontinenter.

I 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping så den Nye Silkevej. Og i de forløbne seks år siden da, er dette blevet det største infrastrukturprojekt nogensinde i historien. Det har allerede fået tilslutning fra 157 nationer og 30 store internationale organisationer. De har skabt et nyt paradigme, der er baseret på respekten for national suverænitet og ikke-indblanding i de andres landes sociale system. Det er en model for samarbejde, som ifølge præsident Xi Jinping er åben for samarbejde med enhver nation på planeten.

Når man ser rundt omkring på kloden er der demonstrationer i mange lande, mange af dem er større end 'mandags-demonstrationerne' i DDR. i '89, og nogle af dem er ikke så fredelige som de var. Vi konfronteres også med eksistentielle farer: Det udgår især fra narkokartellerne, hvis man betragter situationen i Mexico, eller hvis man ser på de overvejende Soros-sponsorerede farverevolutioner, såsom i Hongkong og andre destabiliseringer rundt om i verden. Det er i realiteten de samme kræfter, der står bag kuppet mod præsident Donald Trump, siden 2016. Men der er også en modbevægelse. Den kriminelle efterforskning af kupmagerne mod Trump ledes af justitsminister William Barr.

Så 30 år efter murens fald er vi præcist på det punkt, som jeg har påpeget i mange taler, at hvis man påtvinger det liberale system, så vil man få et langt større sammenbrud, og det er præcis, hvad vi ser i dag. Men vi har også den nye konstellation med Bælte- og Vejinitiativet og præsident Trump, som mange gange har sagt, og bevist gennem sine handlinger, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland og Kina. Så faktisk oplever vi lige nu den store chance igen i 2019, men hvad der [nu] må ske, for at tage ved lære af hvad der gik galt for 30 år siden, er, at de fire [stor-]magter – USA, Rusland, Kina og Indien – skal gennemføre Lyndon LaRouches

recept:

- Vi skal have en global Glass-Steagall, adskillelse af bankerne. Kasinoøkonomien må slutte, og dette bør ske inden sammenbruddet for alvor kaster verden ud i kaos.
- Derefter har vi i brug for en nationalbank efter Alexander Hamiltons principper i ethvert land.
- Der er brug for en ny Bretton Woods-aftale, et nyt kreditsystem til at finansiere internationale projekter under Bælte- og Vejinitiativet.
- Og vi er nødt til at have en forøgelse af produktiviteten i økonomierne gennem et fælles lynprogram til realisering af fusionskraft, samt internationalt samarbejde om rumfart og -forskning.

Nu må disse lande – de fire stormagter – gå sammen med andre lande om den økonomiske genopbygning af Sydvestasien, som er blevet ødelagt af disse interventionskrige; og vi har brug for industrialiseringen af Afrika, fordi dette er den store udfordring for hele menneskeheden. Vi må få bugt med geopolitik, og vi må samtykke i hvad præsident Xi Jinping har foreslået igennem mange år: Et fællesskab for hele menneskehedens fremtid.

Dette skal dog kombineres med en renæssance af klassisk kultur, og det er derfor at Schiller Instituttets rolle og ideerne fra Friedrich Schiller er så absolut uundværlige. Det var principielt for Schiller Instituttet, da det blev grundlagt i 1984, at en ny økonomisk verdensorden i virkeligheden kun kan lykkes, hvis den kombineres med en klassisk renæssance. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner indenfor alle kulturer, og for europæisk civilisation betyder det, at det smukke menneskebillede, som det blev udtrykt af Friedrich Schiller, og som det blev fejret af Beethoven i 'Ode til Glæden' i den niende symfoni, må blive grundlaget for vores uddannelsessystem og vores sociale liv. Fordi hvert menneske, ifølge Schiller, har potentialet til at blive en smuk sjæl, og hans definition af dette er, at ethvert

menneske potentielt kan blive et geni. Han har en idé om, at ethvert menneske har en ubegrænset evne til selvforbedring, intellektuelt og moralsk.

Så hvis man ser på det, har den liberale model ikke bare fejlet økonomisk, men også kulturelt. Hvis man ser på narkotikaepidemien, for eksempel i USA, grimheden i ungdomskulturerne, volden i den såkaldte "underholdning", skoleskyderier og lignende ting, er det meget, meget tydeligt, at hvis Vesten ønsker at overleve, er der brug for en æstetisk uddannelse. Præsident Xi Jinping har sagt ved mange lejligheder, hvor vigtig han betragter den æstetiske uddannelse, fordi den fører til et smukt sind og en smuk sjæl, og det er kilden til skabelsen af store kunstværker.

Så, I USA og Europa må vi til at genskabe de bedste traditioner for humanisme og klassisk kunst; i traditionen fra den italienske renæssance, de tyske klassikere, musikken fra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Verdi og andre. Dette er ikke en mulighed: Det er en nødvendighed. Civilisationer er forsvundet, og hvis man går til museerne, er de fulde af eksempler på nationer, kulturer og civilisationer, som moralsk var for anløbne til at klare sig. Europa og USA kunne muligvis helt forsvinde! Og dette siger jeg ikke som en pessimistisk prognose, men som et incitament for os til at ændre vores vaner og antagelser. Vi er nødt til at genskabe vores civilisation baseret på de høje idealer fra de store digtere, som Schiller, hvis 260 års fødselsdag vi fejrer i dag.

Verden i oprør: Et øjeblik til afgørende indgriben, set fra historiens højeste niveau

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberale geopolitiske system. Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at "vælge side" og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberale finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive alternativ forpurret op gennem 1990'erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus' havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong,

hvor "Maidan"-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Bolivias fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang" må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

**'Afslut den McCarthy-agtige
heksejagt mod Kina og**

præsident Trump'

Den 6. november (EIRNS) – Executive Intelligence Review vil snart udgive en 24-siders brochure med overskriften "Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump". Og det er på tide.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte medarbejdere i Europa den 5. november: "Den overordnede dynamik i verden er, at den liberale model, den koloniale, imperiale model, anført af det britiske imperium, helt klart er ved at selvdestruere; hvilket ikke betyder, at det ikke er ekstremt farligt, men der er ingen måde, hvorpå systemet kan overleve."

"Og det", fortsatte hun, "er i en fuldstændig kamp med det Nye Paradigme der er ved at opstå, som klart er domineret af Kina, af Asien, af lande der ønsker at få en ny model for internationale relationer ... Der er ingen nationale løsninger, der er ingen spørgsmål, der har en chance for succes, hvis de ikke på en eller anden måde integreres i dette overordnede strategiske perspektiv. "

Potentialet i en sådan vidtgående amerikansk-kinesisk alliance, som grundstenen i et globalt nyt paradigme, er netop hvad det britiske imperium frygter mest hos præsident Donald Trump. Trump kan virkelig vælte hele skakbrættet med den bedrageriske rigsretssagsoperation mod ham, ved at ramme det britiske imperium på deres svage flanke: Ved at bruge sit planlagte møde med den kinesiske præsident Xi Jinping i de kommende uger, ikke kun til at underskrive den første fase af en handelsaftale mellem USA og Kina, som nu er planlagt, men også til at tage yderligere konkrete skridt, herunder:

- Arbejde med Kinas Bælte- og Vejinitiativ, herunder større infrastrukturprojekter i USA. Dette vil dramatisk forøge den amerikanske beskæftigelse indenfor faglært produktion, netop på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen i

fremstillingsvirksomhederne er faldende i sådanne vigtige svingstater som Michigan, Pennsylvania, Wisconsin og Ohio – som Trump har brug for at vinde i 2020.

- Samarbejde med Kina og Mexico om at stoppe indsmugling af fentanyl fra Mexico til USA, sammen med alle andre stoffer og ulovlig våbenhandel over grænsen mellem USA og Mexico. Sådanne tiltag bør kobles sammen med det amerikansk-kinesiske samarbejde, for i fællesskab at udvikle hele Mexico-Mellemamerika regionen økonomisk.

Trump vil finde en villig partner i Xi Jinping til at opbygge et sådant forhold. I sin hovedtale i går på Kinas Internationale Import Expo i Shanghai (CIIE), holdt Xi sin tale stående foran en skærm med en nedtælling for at vinde landets kamp mod fattigdom, som helt vil være elimineret i Kina ved udgangen af 2020, en imponerende præstation, som allerede har løftet omkring 850 millioner mennesker ud af fattigdom. I denne tale sagde Xi:

“Af de problemer som verdensøkonomien står overfor, kan ingen løses af et enkelt land alene. Vi må alle sætte menneskehedens almene vel først snarere end at sætte ens egne interesser over alles fælles interesser... Jeg har tillid til de lyse udsigter for Kinas økonomiske udvikling. Kinas udvikling, set gennem historiens linse, er en integreret del af den ædle sag for menneskelig fremgang. Kina vil række sine arme ud og tilbyde verdens lande flere markedsandele, investeringer og vækst. Sammen kan vi opnå udvikling for alle. Den kinesiske civilisation har altid værdsat fred under himlen og harmoni mellem nationer. Lad os alle arbejde i denne ånd og bidrage til en åben global økonomi og til et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden.”

En ting er helt sikker: Hvis Trump tager imod tilbuddet og handler på den måde, vi har angivet, vil det britiske imperium gå amok, begyndende med deres golem, den sære fremtoning, George Soros. Trods alt, er Soros verdens førende fortalere for

legalisering af narkotika; han finansierer et stort antal af Kongressens Demokrater, der på selvmorderisk vis marcherer videre med deres rigsretssag mod Trump; og han er en betydningsfuld organisator af den voldelige destabilisering af Hongkong, sammen med andre farvede revolutioner...

Men Soros er bare en særdeles ubehagelig frontfigur for en global britisk imperial politik. Lyndon LaRouche behandlede dette spørgsmål indgående i nogle bemærkninger i juli 2009 til medarbejderne i Sonora, Mexico, som dengang var hårdest ramt af A/S Narkotikas narko-terrorisme. LaRouches bemærkninger for et årti siden er stadig lige gyldige i dag:

“I kæmper imod det Britiske Imperium ... Men faktum er, at Mexico ikke kan vinde denne krig, alene i Mexico. Styrkerne er internationale. Det er kræfterne fra det britiske imperium, inklusive de britiske håndlangere i USA, og britiske håndlangere rundt om i verden ... I står over for det britiske imperium. I har ikke at gøre med nogle lokale narkopushere; I har at gøre med Prins Philip, fra det Britiske Imperiums kongelige familie, gennem hans verdensnaturfredningsbevægelse (WWF), som er fjenden af hele civilisationen! ...

“Først og fremmest er det nuværende globale finansielle valutasystem dødsdømt! Intet kan redde dette system i sin nuværende form ... Det er sådan, vi håndterer disse anliggender. Enhver form for effektiv krigsførelse er ikke baseret på skyderier. Det er baseret på ideer. Det er baseret på principper og begreber. Strategiske forestillinger. Hvem er vores potentielle allierede? Jo altså, vores potentielle allierede er Kina, der er under angreb fra det britiske imperium ... Men ved at være klog og tænke globalt og strategisk, kan vi hver især finde vores egen måde, en måde at nå frem til en global indsats for at komme videre og endelig ødelægge den fælles fjende”.

Folk er i globalt oprør over det faldefærdige neoliberale system

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 3. november 2019

Helga indledte sin ugentlige webcast med at insistere på, at folk faktisk bør se præsident Trumps rally i Tupelo, Mississippi, da man her vil se en helt anden dynamik, end hvad der formidles i medierne og af hans modstandere. Et betydeligt udsnit af de amerikanske vælgere reagerer entusiastisk på hans præsentationer, idet han fortsætter med at betone afslutningen på krigene, der blev indledt af Bush og Obama, alt imens han bekæmper sammensværgelsen, der føres imod ham. Hun kaldte demokraternes pres for en rigsretssag for et "højrisikabelt spil... som kan give bagslag."

Det vi gennemlever er et utroligt historisk øjeblik, et endeligt opgør mellem millioner over hele verden der er vrede, og som i USA bliver mobiliseret af Trump imod det britiske imperium, der har taget Det Demokratiske Parti [som gidsel]. Hun mindede seerne om, at hendes mand – da Trump blev valgt – sagde, at dette ikke var en amerikansk, men global begivenhed, hvilket vi ser nu med masseprotesterne, der pågår verden rundt. Hun gennemgik udviklingen omkring rigsretssagen, herunder bedraget med Schiffs "whistleblower". Hun pegede på

fremskridtene i Syrien, der er baseret på et samarbejde mellem Trump og Putin, samt handelssamtalerne med Kina, for at vise hvad det er som Trump gør, der forårsager hysteriet bag rigsretssagen.

Da hun gennemgik det igangværende finansielle/økonomiske sammenbrud samt de åndssvage løsninger der er foreslået af Lagarde, Carney m.fl., og som kun vil gøre ondt værre, pegede hun på de enestående løsninger, der er blevet udviklet af hendes mand Lyndon LaRouche. For Jer, vore seere, er tiden ikke til passivitet, konkluderede hun, men til nu at blive involveret og støtte vores organisation.

Rollerne er byttet om for kupmagerne og centralbankerne Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 27 oktober 2019

Helga Zepp LaRouche leverede en fascinerende vurdering af forandringerne, der fejer hen over kloden, og den gunstige lejlighed til at disse ændringer har gjort det muligt at realisere et samarbejde, der indvarsler en ny æra med fred og udvikling. Blandt de processer, som hun fremhævede, er:

1. Betydningen af Barr-Durham-efterforskningen, der overgår til en strafferetlig efterforskning, som sætter spotlight på hele det britiske Obama-efterretningsapparat, alt imens den afslører bedrageriet bag rigsretssagsprocessen omkring "Ukraine-[telefonsamtalen]";
2. Accelerationen af finanskrisen og centralbankernes faktiske erkendelse af, at de ikke har andet valg end at fortsætte den samme fejlslagne politik, som skabte denne krise;
3. Urolighederne der breder sig imod den neoliberale nedskæringspolitik, som centralbankerne har beordret for at beskytte deres faldefærdige system;
4. Omstillingen undervejs i hele Mellemøsten som et resultat af Trumps beslutning om at samarbejde med Rusland om at afslutte de "evindelige krige";
5. Til trods for det fortsatte anti-kinesiske idioti, der udvises i vicepræsident Pences seneste tale, anerkendte selv han det positive potentiale for en amerikansk-kinesisk handelsaftale, eftersom det er hvad præsident Trump ønsker;
6. Topmødet mellem Rusland og en række afrikanske nationer, hvilket giver USA og Europa en vision for hvad der vil være muligt, hvis man dropper de imperialistiske grundsætninger.

Ignorer medierne, der forsøger at udføre 'public relations' for de kriminelle britiske imperialistiske netværk – bliv aktiv med Schiller Instituttet, da tiden er inde til at udbrede Lyndon LaRouches ideer og metoder.

Som altid, tak for at følge vores arbejde.

Det vil kun fungere med amerikansk samarbejde med Kina, Rusland og Indien.

Den 8. oktober (EIRNS) – Der er en række nøgleerfaringer, der kan drages fra Schiller-Instituttets konference i New York City d. 5. oktober under titlen "Menneskeheden som en galaktisk art: det nødvendige alternativ til krig." En af de vigtigste er: at understrege Lyndon LaRouches banebrydende rolle i udformningen af en fusionsbaseret rumudforsknings- og koloniseringsmission, som den næste videnskabelige og teknologiske platform, som er påkrævet for menneskeheden.

[Hvad der] også blev understreget i hele den internationale webcast, herunder i hovedtalen fra Helga Zepp-LaRouche, er, at en sådan mission kun kan lykkes som udførelsen af de fælles mål for menneskeheden, hvis den er baseret på samarbejde mellem store og nye rummagter. Det gik ikke tabt for nogen af deltagerne, at Ruslands ambassadør i De Forenede Stater, Anatoly Antonov, sendte en meddelelse med hilsener og opmuntring til konferencen; og at Xing Jijun, rådgiver og chef for videnskab og teknologisektionerne i Generalkonsulatet for

Folkerepublikken Kina i New York, fremsatte bemærkninger ved begivenheden, der også opfordrede til samarbejde med De Forenede Stater. (Se dækning heraf i EIR, 11. oktober-udgaven, som vil omfatte Antonovs hilsen og Dr. Xings bemærkninger.)

Ret nu blikket fra stjernerne til den turbulente planet Jorden. Hele det transatlantiske finansielle system er på kort sigt ved at blive trukket ind i et sammenbrud, fordi det er blevet overtaget af en grådig finansiell kræftsygdom, som den amerikanske centralbank og de andre centralbanker desperat fodrer med hyperinflationære forsøg på 'bailouts'. Som en finansiell lederskribent skrev den 7. oktober, "den eneste rimelige konklusion, der kan drages af Feds meddelelse fredag om, at den udvider sit pengeindsprøjtning-program til Wall Street indtil mindst 4. november ... [er], at det er en form for 'nødsituation', der finder sted".

På den anden side slår Kina ned på sin skyggebankssektor og bringer den i første halvdel af 2019 ned på det laveste niveau i 3 år, og kanaliserer i stedet kreditter til infrastruktur og andre produktive aktiviteter. Et sådant tolags kreditsystem ville gøre Alexander Hamilton stolt. Hvad Kina gør, kunne godt beskrives som det amerikanske system [for politisk økonomi] med kinesiske karakteristika.

Skulle USA og Kina ikke samarbejde om en sådan fornuftig økonomisk politik og sætte Wall Street ud af funktion?

Se nu på Syrien, hvor præsident Donald Trump med gennemslagskraft – igen – har udtalt, at han har til hensigt at trække de amerikanske tropper ud, som en del af hans valgløfter om at afslutte de evindelige krige, som er testamenterede fra Bush og Obama-administrationerne. Og slænet af neokonservative og -liberale demokrater, de samme, der har til hensigt at vælte ham ved en rigsretssag, hylede op – endnu en gang – i protest over, at Trump "truer sikkerheden" ved at forsøge at afslutte krigen.

For at få succes med denne politik er USA nødt til at samarbejde med Rusland for at forhindre, at den komplekse situation i Sydvestasien eksploderer, for at stoppe terrorismen, og for at opretholde alle landes suverænitet og territoriale integritet.

Burde USA og Rusland ikke samarbejde om at bringe den britiske geopolitik til ophør for altid?

Et sådant amerikansk samarbejde med Kina og Rusland, og også Indien og andre nationer, er det eneste fundament, hvorpå et nyt paradigme kan bygges, en alliance specificeret af Lyndon LaRouche, som er stærk nok til at feje det gamle britiske imperialistiske paradigme ud. USA vil kun finde den moralske styrke til at tage dette skridt ved at ved at rense Lyndon LaRouches navn; LaRouche, der – mod alle odds – designede de politikker og videnskabelige gennembrud, som et sådant nyt paradigme skal baseres på.

Hvad der foregår er ikke en rigsretssag, det er et kup.

Den 2. okt (EIRNS)–Præsident Donald Trump tweetede tirsdag aften: “I takt med at jeg lærer mere og mere hver dag er jeg kommet til den konklusion, at det der foregår ikke er en rigsretssag, det er et KUP.”

Dette er præcist tilfældet, hvilket LaRouche-bevægelsen har påpeget – og dokumenteret – i årevis. Og det er også tilfældet, at kuppet køres af det Britiske Imperium og deres amerikanske allierede, hvilket præsidentens advokat, Rudy Giuliani, for nylig tilkendegav ved at pege på den rolle, som MI6-agent Christopher Steele’s løgnagtige rapport udgjorde i

forhold til få hele operationen til at løbe af stablen. Justitsminister William Barr og statsadvokat John Durham er nu i Italien for at følge op på spor, som også kan afsløre hele kupoperationen. 'Ethvert af skovens træer står for at kunne falde'.

LaRouche PAC (Political Action Komité) offentliggør i al hast, en kort rapport, der afslører den mest sårbare flanke i den britiske operation mod præsident Trump: deres eget engagement i "Maidan" statskuppet i Ukraine; som resultat af hvilket kup der blev indført et nynazistisk regime i dette land, lige på grænsen til Rusland.

Briterne er opmærksomme på den fare, som de står overfor, og har kastet al fornuft over bord, herunder, at de gennemtvinger, at Demokraterne i Kongressen tager konsekvenserne forbundet med at bakke op om en rigsretssag, selvom de ved, at dette i mange tilfælde betyder politisk selvmord.

Graden af desperation hos briterne er åbenlys, og dette er direkte relateret til det hastigt fremkommende sammenbrud af deres transatlantiske finansielle system. Fastfrysningen af det amerikanske interbank-lånemarked sluttede ikke med udgangen af 3. kvartal, men fortsætter med uformindsket effekt i denne uge. Og den fysiske økonomi i USA og Europa fortsætter med at styrtdykke; indekset for amerikanske indkøbsledere faldt i september til 47,8 ('Institute for Supply Management', alt under 50 indikerer en absolut nedgang) – det laveste punkt i over et årti. Lignende sammenbrud hos produktionsvirksomhederne forekommer i Europa, Japan og Storbritannien.

Sammenlign dette med Kina, hvor fattigdom i det sidste halve århundrede praktisk talt er udryddet; spædbarnsdødeligheden er faldet; den forventede levealder er steget kraftigt; og analfabetisme er næsten forsvundet, da det samlede uddannelsesmæssige og teknologiske niveau er steget markant.

Sigende for landets satsning på infrastruktur er, at 'China Railway Rolling Stock Corporation', har bygget et anlæg til at producere magnettog, der er i stand til at nå hastigheder på 600 km/t, samt arbejder på en model, der kan nå maksimale hastigheder på 1.000 km/t!

Link (skrevet på engelsk).

<https://www.larouchepac.com/20191002/joe-biden-and-ukraine-corrupt-dim-witting-agent-british-intelligence>

Et faseskifte ryster Verden – nu er det LaRouche-tid

Den 1. oktober (EIRNS) –Den 1. oktober markerer 70-årsdagen for oprettelsen af Folkerepublikken Kina. Beijing var scenen for en ekstraordinær festligholdelse med over en million mennesker til stede for at ære den mest spektakulære transformation af en nation i historien. Enkle statistikker viser transformationen – mellem 1949 og i dag er den forventede levealder steget fra 35 til 77 år, spædbørnsdødeligheden faldet fra næsten 250 pr. 1000 – en fjerdedel af alle fødte – til mindre end 10, og analfabetismen er faldet fra 80% til under 1% , hos alle undtagen de ældre.

Og alligevel ignorerer det vestlige etablisement denne forbløffende præstation for i stedet vidt og bredt at 'broadcaste' den voldelige farverevolution, som de selv har finansieret og sat i gang i Hong Kong. I dag satte pøbelen ild til, lukkede ned for og skamferede flere undergrundsstationer og regeringsbygninger, kastede Molotov-cocktails mod politiet og "lykkedes" til sidst med at få "blod på skjorten", som de ønskede, da en maskeret ung, der svingede et jernrør mod en

politimand, blev skudt, og befinder sig i kritisk stand i skrivende stund. Hensigten er et regimeskifte i Beijing, idet man prøver at sælge løggen om et umenneskeligt diktatur, der undertrykker sit folk.

Amerikanere, der falder for denne linje i pressen, må reflektere over det faktum, at de samme mennesker, fra både det neokonservative-"højre" og neoliberale "venstre", der driver denne regimeskifte-operation mod Kina under det falske råb om "demokrati", er nøjagtigt de samme mennesker, der kører regimeskifte-operationen mod De Forenede Stater, og hektisk forsøger at få præsident Donald Trump fjernet fra embedet, før det forestående økonomiske sammenbrud rammer det vestlige finansielle system. Begge operationer drives fra London. De liberale medier, der falbyder løgnene bag rigsretssagen mod præsident Trump, priste i dag åbent den krigsførende John Bolton for hans angreb på Trump for ikke at starte en krig mod Nordkorea, snarere end at forhandle om en fredelig afvikling af atomvåbnene. Sandelig nogle underlige sengekammerater, men ingen overraskelse for dem, der forstår det britiske imperiums 'gang-counterang'-metodik, som længe har været udstillet på EIR's sider.

Det amerikanske folk lugter denne lunte. En faseændring fejer gennem den amerikanske psyke, en forandring, som LaRouche-organisatørerne genkender og mobiliserer over hele landet. Processen med rigsretssag er en panikindsats for at forhindre Trump og hans justitsminister William Barr i at afsløre det forræderiske kupforsøg, der ledes af Obama-administrationen og dets korrupte efterretningsteam, dirigeret af Christopher Steele og hans overordnede i Storbritanniens MI6 og GCHQ (General Communication Head Quarter er den britiske pendant til NSA i USA, red.). Mandag aften identificerede senator Lindsey Graham denne britiske fjende – "Hvis man er bekymret over, at udenlandske mennesker er involveret i vores valg," sagde Graham, "burde man bekymre sig om, at Christopher Steele er ansat af det Demokratiske Parti."

Det amerikanske folk vil heller ikke købe den idé, der tilbydes af den patetiske Greta Thunberg og hendes økofascistiske sponsorer. Hvad de muligvis ikke forstår helt så godt, er, at dette klimahysteri drives af City of London og deres agenter på Wall Street. I dag oprettede Bank for International Settlements (BIS), 'centralbankernes centralbank', et 'initiativ for grønne obligationer' for at facilitere "forgrønnelsen af finanssystemet", der er sat i gang under ledelse af chefen for Bank of England Mark Carney. Basis for "risikostyring" under denne monstrøse ordning er ikke levedygtigheden af et industri- eller landbrugsprojekt, men hvor meget CO2 der genereres af investeringen. Med andre ord skal investeringer i stort set ethvert moderne industri eller landbrugsprojekt således straffes, – at de helt skæres væk.

Trump har forpligtet sig til internationalt samarbejde i regi af Månen-Mars missionen. Ligesom Kina, Rusland, Indien og de fleste af udviklingslandene har han ikke til hensigt at begå økonomisk selvmord ved at bremse udvikling af fossilt brændstof. I denne uge sendte han chefen for Det Hvide Hus' Kontor for 'National Drug Control Policy' til Kina, hvor de to nationer blev enige om at et tæt samarbejde om at bekæmpe fentanyl-krisen og anden narkotikahandel. Denne form for internationalt samarbejde, der er baseret på ægte videnskab, reelle fremskridt og befolkningens reelle fysiske og mentale sundhed, er faktisk midlerne til at besejre det britiske imperiums planer om folkedrab. Imperiet er bange for at Trump – når boblen brister, hvilket er nært forestående – vil vedtage det fulde LaRouche-program for at gendanne et system efter Hamiltons principper og forene verden i ånden af 'Den Nye Silkevej'. Vi må sikre os, at deres frygt går i opfyldelse.

Helga Zepp-LaRouches tale i Xi'an Kina: Hvordan man kan hjælpe Vesten med at forstå Bælte og Vejinitiativet bedre (på dansk)

Af Helga Zepp LaRouche:

Under det europæisk-asiatiske økonomiske forum i den kinesiske by Xi'an holdt Helga Zepp-LaRouche følgende foredrag. De indskudte overskrifter er tilføjede af redaktionen.

For de fleste kinesere er det meget vanskeligt at forstå, hvorfor så mange af Vestens institutioner reagerer så negativt på BRI (Bælte- og Vej-initiativet), og hvorfor der her i den sidste tid oppiskes en antikinesisk stemning, og at for eksempel kinesiske videnskabsmænd og 450.000 studerende i USA sættes under mistanke for at være spioner, hvad der minder om de værste dage under McCarthy-æraen. I Europa rejser nogle sikkerhedsmyndigheder lignende beskyldninger. For den kinesiske befolkning oplever BRI's virkelighed ud fra et helt andet perspektiv.

For folk i Kina udgør de sidste 40 års erfaringer med reform- og åbningspolitikken siden Deng Xiaoping en ufattelig succeshistorie. Fra et relativt fattigt udviklingsland – jeg har selv oplevet det i 1971, da jeg var i Kina for første gang – har Kina udviklet sig til den næststørste, ja i mange henseender endda til den største økonomiske nation i verden. 800 millioner mennesker blev løftet ud af fattigdommen; der har udviklet sig en middelstand på 300 millioner og derudover 600 millioner med en god levestandard. Moderniseringstempoet

er uden fortilfælde i verden, sådan som det for eksempel kommer til udtryk i et hurtigtogsnet på allerede 30.000 kilometer, som snart har forbundet alle de store byer med hinanden.

Siden præsident Xi Jinping i september 2013 i Kasakhstan satte Den nye Silkevej på dagsordenen, har Kina tilbudt alle andre stater et samarbejde med den kinesiske succesmodel. I løbet af de kun 6 år, der er gået, har BRI oplevet en utrolig genklang; mere end 130 nationer og mere end 30 store internationale organisationer samarbejder med BRI. Det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie har påbegyndt seks store korridorer, bygget jernbanelinjer, udbygget havne, opført industriparke og videnskabsbyer og tilbyder for første gang udviklingslandene en mulighed for at overvinde deres fattigdom og underudvikling.

Her var BRI fra begyndelsen af åbent for alle denne verdens stater. Præsident Xi Jinping har ikke blot udtrykkeligt tilbudt USA og Europa samarbejde, men i utallige taler givet udtryk for, at han foreslår en helt ny model for internationalt samarbejde mellem nationerne, et "shared community for the future of mankind", et skæbnefællesskab for den samlede menneskehed. Og dermed har han foreslået en helt ny form for samarbejde, der overvinder geopolitikken og erstatter den med et harmonisk system for fælles udvikling til alles gensidige fordel. I denne henseende udgør BRI den absolut nødvendige økonomiske basis for en fredsorden for det 21. århundrede.

Medens Den nye Silkevej i mange lande i Asien, Afrika og Latinamerika og selv i Europa hilses som en storslået vision, som et koncept for fred gennem udvikling, sådan som pave Paul den 6. formulerede det i sin encyklika *Populorum Progressio* – "Om alle folks udvikling" fra 1967, så betegner de tidligere omtalte institutioner denne politik fra Kinas side som "konkurrence mellem systemerne".

Mange kinesere forstår ikke, hvordan det er kommet til denne heftige reaktion, født af geopolitiske motiver, og også i Vesten har en vis tilvænnning gjort sig gældende over for de forandringer, som i løbet af de sidste næsten 50 år har ændret den politiske orientering og de politiske værdier.

Det afgørende punkt er, at der i Vesten har fundet et paradigmeskift sted siden 1971, der har ført i den præcist modsatte retning af den vej, som Kina er slået ind på.

Da præsident Nixon den 15. august 1971 ophævede Bretton-Woodssystemet og dermed de faste vekselkurser og dollarens guldstandard, lagde han grunden til en tiltagende opgivelse af en politik orienteret mod den fysiske økonomi og i stedet hen imod en politik, rettet mod de finansielle interesser og i stadig stigende grad mod den størst mulige profit.

Denne tendens forstærkedes ved ophævelsen af Glass-Steagall-loven om bankadskillelse i 1999 og af den efterfølgende fuldstændige deregulering af finansmarkederne, hvilket førte til gentagne dannelser af spekulationsbobler og til sidst til bankkrakket i 2008. Og da centralbankerne absolut ikke har ændret spor ved årsagerne til dette krak, men tværtimod har befordret den spekulative kasinoøkonomi gennem fortsat "quantitative easing", nulrenter og nu endda negative renter, så står det transatlantiske finanssystem nu foran muligheden for et langt mere dramatisk sammenbrud end for elleve år siden.

Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, min nyligt afdøde ægte mand, advarede i august 1971 om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, som Nixon slog ind på, ville medføre fare for en ny depression og en ny form for fascisme, dersom den ikke erstattedes af en ny økonomisk verdensorden. LaRouche gik også op imod Romklubbens malthusianistisk motiverede påstand fra 1972 om, at nu var "grænserne for vækst" nået – en vranglære, som hele den økologiske bevægelse lige indtil nu er opbygget på, og som har ført til en "forgrønnelse" af en stor

del af de vestlige partier. LaRouche svarede herpå med sin bog: "Der er ingen grænser for vækst", hvor han fremhæver den menneskelige kreativitets rolle som drivkraft for videnskabelige og teknologiske fremskridt, der definerer, hvad der er ressourcer.

Han advarede også dengang om, at det værdiskift, der fulgte med denne nyliberale økonomiske politik, ville medføre en sex-, rock- og narkokultur, som ville ødelægge befolkningens intellektuelle evner og dermed ikke blot frembringe en kulturel krise, men også ødelægge samfundets økonomiske produktivitet. Desværre befinder vi os i dag lige netop på dette punkt.

Kina går den modsatte vej

Kina slog i 1978 ind på den stik modsatte vej. Det erstattede Firebandens teknologifjendtlige politik med en dirigistisk og udviklingsrettet politik, finansieret af statslige kreditter.

Det, man ikke forstår i Vesten, er den kendsgerning, at den kinesiske økonomiske model i sine grundtræk er identisk med det amerikanske system, sådan som det udvikledes af den unge amerikanske republik's finansminister, Alexander Hamilton, med dets ide om en nationalbank og statsstyret kreditskabelse. Denne ide videreudvikledes af den tyske økonom Friedrich List, der er meget berømt i Kina, og udgjorde grundlaget for Lincolns økonomiske rådgiver Henry C. Carey, og påvirkede den økonomiske tankegang i Roosevelts Reconstruction Finance Corporation, hvormed han førte USA ud af 30-ernes depression. Reconstruction Finance Corporation var også forbilledet for Kreditanstalt für Wiederaufbau, hvormed Tyskland organiserede genopbygningen efter den anden verdenskrig og det tyske økonomiske mirakel.

Kina foretager sig altså nu om dage det, der udgjorde grundlaget for USA's og Tysklands økonomiske succes, før de vendte sig fra denne politik og erstattede den med den

nyliberale model, hvis "succes" i dag for eksempel kan iagttages hos den største derivathandler i verden: Deutsche Bank.

Den konfucianske traditions betydning

Et ekstremt vigtigt aspekt af BRI's succes, der kun forstås utilstrækkeligt i Vesten og efter min opfattelse ikke understreges klart nok, er det kinesiske samfunds togethalvt tusind år gamle konfucianske tradition, der kun afbrødes i de ti år under kulturrevolutionen. I Kina spiller det almene vel takket være denne tradition en større rolle end individet, der i Vesten efter Renæssancen opnåede en større betydning, der dog med det liberale værdiskift så at sige har revet sig fuldstændigt løst og har udartet sig til "alt er tilladt".

Den konfucianske tradition indebærer også, at udviklingen af den moralske karakter udgør det højeste mål for opdragelsen, hvilket udtrykkes ved begrebet "junzi", der nogenlunde svarer til Schillers begreb "den skønne sjæl". Det har derfor for mere end tusinde år været anset for selvindlysende i Kina, at hensynet til den offentlige moral og bekæmpelsen af slette egenskaber i befolkningen udgør forudsætningen for et højtudviklet samfund.

I Vesten går forestillingen om nødvendigheden af en moralsk forbedring fuldstændigt imod tidsånden siden afskaffelsen af det humboldtske opdragelsesideal, hvis midtpunkt ligeledes var den "skønne karakter". Det er altså i det højeste ud fra det udartede liberale systems standpunkt, at nogen kan betegne Kina som et "autoritært system", ikke set ud fra den kinesiske kulturhistories synspunkt.

Den, der vil forstå Xi Jinpings hensigter, må tage hensyn til hans svar på et spørgsmål fra otte professorer fra Det centrale Akademi for de Skønne Kunster (CAFA) for godt et år siden, hvor han understreger den æstetiske opdragelses

overordentlige betydning for den kinesiske ungdoms åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse bør spille en afgørende rolle for den skønnes ånds udvikling, den bør fylde de studerende med kærlighed og fremme skabelsen af store kunstværker.

Allerede Konfucius tillagde beskæftigelsen med poesi og god musik en afgørende rolle ved menneskets æstetiske opdragelse, men en absolut nøgle til forståelsen af Xi Jinpings vision, ikke blot om "den kinesiske drøm", men om hele den samlede menneskeheds harmoniske udvikling er den lærde, der har skabt det moderne uddannelsessystem: den første undervisningsminister i Den Provisoriske Republik Kina, Cai Yuanpei. Cai stødte under sine rejser på jagt efter det bedste daværende uddannelsessystem til sidst i Leipzig på Baumgartens og Schillers æstetiske skrifter og blev gennem filosofihistorikeren Wilhelm Windelband opmærksom på Wilhelm von Humboldts dannelsesopfattelse. Han blev fuldstændigt begejstret over slægtskabet mellem Schillers begreb om den æstetiske opdragelse og den konfucianske morallære og indså, at Schiller havde præget den tyske klassiske ånd med "stor klarhed".

Cai anvendte disse ideer til at modernisere det kinesiske uddannelsessystem og skabte det nye begreb "meiju" for den æstetiske opdragelse. Dermed blev den allerede hos Konfucius eksisterende ide om, at karakteren kan forædles ved fordybelse i den store klassiske kunst, forstærket, ved at der på denne måde kan bygges en bro mellem den sanselige verden og fornuften. I en artikel fra 1919 formulerede Cai tanker, der også i dag kan bygge en bro for Vestens problemer:

"Jeg tror, at roden til vort lands problemer ligger i kortsynetheden hos rigtigt mange mennesker, der vil have hurtig succes eller hurtige penge uden nogen højere moralsk tankegang. Den eneste medicin er den æstetiske opdragelse."

Menneskeheds fælles fremtid

Det falder mange mennesker i Vesten svært at tro, at Kina kan mene det alvorligt med sin ide om et win-win-samarbejde, fordi de på grund af det netop beskrevne paradigmeskift har vænnet sig for meget til, at alle menneskelige interaktioner må være et nulsumsspil. Men vi bør her i Vesten minde os om, at det var Den vestfalske Fred – der afsluttede 150 års religionskrige – der etablerede det princip, at en varig fredsordning må tage hensyn til naboens interesse. Den vestfalske Fred begrundede den internationale folkeret og lagde grunden for FN-pagten. Det er Vesten, ikke Kina, der med begreber som "beskyttelsesansvar" (right to protect), såkaldt humanitære krigsindgreb og regimeskift gennem farverevolutioner, sådan som vi lige nu oplever det i Hongkong, har fjernet sig fra de fastlagte principper såsom den absolutte respekt for alle staters suverænitet.

Xi Jinpings vision om "en fælles fremtid for menneskeheden" svarer til den konfucianske tanke om alles harmoniske udvikling, en tradition, som også Cai Yuanpei har bidraget til med vigtige tanker. Han udkastede drømmen om "et stort fællesskab for hele verden" (datong shijie), der var harmonisk og uden hære og krige, og som kunne opnås ved dialog mellem kulturerne. Han sammenlignede en kulturs optagelse af andre kulturer med åndedrættet, med menneskelegemets indtagelse af mad og drikke, uden hvilket mennesket ikke kan leve. Er kik på historien viser, at al højere udvikling hos menneskeheden altid har fundet sted gennem en udveksling med andre kulturer.

Det er betegnende, at der i Vesten så godt som ikke findes nogle egentlige analytikere eller politikere, der i nævneværdig grad er gået ind på Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Hvis det overhovedet er sket, så nævnes det kun i en bisætning, som om det ikke lønner sig at se andet i det end kommunistisk propaganda og en forkyndelse af Kinas hensigt om at spille en førende rolle på verdensscenen i fremtiden. Men det, som Xi sagde på Det kommunistiske Partis 19. kongres, var, at menneskene i Kina

inden 2050, altså omtrent på 100-årsdagen for grundlæggelsen af Det kommunistiske Parti, skulle have demokrati, menneskerettigheder, en udviklet kultur og et lykkeligt liv. Og ikke blot kineserne, men alle folkeslag på denne planet.

Og dermed er det spørgsmål rejst – og besvaret positivt – der egentlig med tanke på alle de kaotiske forhold på vor planet burde beskæftige alle filosoffer, videnskabsmænd og statsmænd og –kvinder: Kan menneskeslægten give sig selv en orden, der garanterer dens overlevelse på langt sigt, og som svarer til menneskets særlige værd som kreativ art? Xis koncept for et fremtidigt fællesskab fremstiller meget klart den ide, at ideen om den fælles menneskehed har fortrinsret, og at de nationale interesser først derefter defineres i overensstemmelse hermed.

For at kunne følge diskussionen på dette plan om, hvordan denne nye orden, den "reformerede internationale ledelse" skal se ud, må vi i Vesten vende tilbage til netop de humanistiske traditioner, som vort liberale system har skubbet til side. Tilsvarende ideer finder vi hos Nicolaus von Kues, der kun anså en fuld udvikling af Makrokosmos mulig gennem en harmonisk udvikling af alle mikrokosmosser. Eller i Gottfried Leibniz's ide om en præstabiliseret harmoni i universet, hvor en højere orden er mulig, fordi frihedsgraderne øges gennem en højere udvikling, hvorfor vi lever i den bedste af alle verdener. Eller i Friedrich Schillers ide om, at der ikke behøver at gives nogen modsætning mellem verdensborgeren og patriotten, fordi de begge orienterer sig mod menneskehedens fælles bedste.

Slutbemærkning

Kina må hjælpe Vesten med at forstå ideen med Den nye Silkevej. Kina bør ikke reagere defensivt på de antikinesiske angreb, men bør så meget des mere stolt og selvbevidst fremhæve sin egen histories glansperioder, vigtigheden af den konfucianske morallære, det særlige ved den kinesiske

digtekunst, skønheden i skriftmaleriet. Og Kina bør udfordre Vesten til selv at genoplive renæssancens humanistiske traditioner: Dante, Petrarca og Brunelleschi; den klassiske kultur hos Bach, Beethoven og Schiller og de republikanske traditioner i politikken. Kun hvis Vesten oplever en gennemgribende "foryngelse" og genopliver ideerne hos Alexander Hamilton, Friedrich List og Henry C. Carey, kan problemet løses.

Leibniz var ganske begejstret for Kina, og han forsøgte at få så meget som muligt at vide om landet fra de jesuitiske missionærer. Han var fascineret af, at kejser Kangxi var kommet frem til de samme matematiske slutninger som han selv, og sluttede deraf, at der eksisterer universelle principper, der er tilgængelige for alle mennesker og kulturer. Han anså endda kineserne for moralsk overlegne og skrev:

"I alle tilfælde forekommer vor nuværende situation i betragtning af det umådeholdne moralske forhold mig at være således, at det næsten forekommer nødvendigt, at man sender missionærer fra Kina til os for at lære os en naturlig teologisk anvendelse og praksis...

Jeg tror derfor, at hvis en vis mand valgtes til dommer, ikke over nogle gudinders skønhed, men over folkeslagenes fortræffelighed, så ville han skænke det gyldne æble til kineserne..."

Den tyske middelstand, de små og mellemstore foretagender og byer som Genova, Wien, Zürich, Duisburg og Hamborg og mange andre har for længst dannet sig et begreb om de muligheder, der ikke blot ligger i en udbygning af de bilaterale forhold, men især i en udbygning af samarbejdet med den tredje verden som for eksempel industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien.

Den begejstring, der giver sig til kende i det internationale samarbejde om rumfart, ESA's samarbejde med de kinesiske

rumfartsprojekter, ideen om internationalt samarbejde på den fremtidige kinesiske rumstation, opbygningen af en international månelandsby og planen om at gøre Mars beboeligt, understreger, At Xi Jinpings vision om et fremtidigt skæbnefællesskab for menneskeheden er rykket på nært hold.

POLITISK ORIENTERING den 10. september 2019:

Trump fyrer Bolton. Åbner det det op for ny amerikansk politik?

Verden behøver udvikling ikke økofascisme. Se også 2. del (7. min.)

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Her er vores aktionsuge flyveblad. Del det gerne ud på tryk eller elektronisk.

Download (PDF, Unknown)

Briterne lancerer globale destabiliseringsoperationer – modtrækket er videnskabeligt samarbejde i rummet

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. august 2019

Med protester i Hong Kong og Moskva; med skyderier i El Paso, Texas og Dayton, Ohio; fra de truede amerikansk-kinesiske handelsforhandlinger til afslutningen af INF-traktaten om atomvåbenkontrol – de London-centrerede kræfter, der oplever et sammenbrud af deres system, har lanceret en række destabiliseringer, der er designet til at fremkalde en overvældende pessimisme for menneskehedens fremtid.

Selv om det kaos, som de slipper løs er farligt, skal det ses fra et strategisk perspektiv. Deres mål er at sprede en kultur af død og vold, mens finansielle svindelnumre i forbindelse med CO2-begrænsning er beregnet til at skabe en pengestrøm, som skal tjene til – i det mindste midlertidigt – at redde deres bankerotte system.

Ved gennemgangen af denne meget komplicerede globale krise,

sagde Helga Zepp LaRouche, at selv om der ikke findes nogle enkle forklaringer, kan vi identificere promoveringen af kulturel pessimisme som et afgørende problem; et problem, der afspejles i de anti-videnskabelige løgne om "menneskeskabte klimaforandringer", geopolitik og neoliberal økonomi. Det bedste modtræk, understregede hun, er, at alle rumfarende nationer skal samarbejde om den positive ekspansion af menneskeheden i rummet, og dermed bevise, at jorden ikke er et lukket system. På denne måde kan vi gå fra konfrontation til samarbejde og demonstrere, som hendes mand Lyndon LaRouche altid insisterede på, at den unikke menneskelige kvalitet med forsætlig kreativitet tilbyder en løsning på alle disse kriser.

POLITISK ORIENTERING den 2. juli 2019:

Xi Jinping og Putin får Trump tilbage på sporet mens EU falder fra hinanden.

Økonomisk nedsmeltning er på vej. . Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del (9 min.)

Lydfil:

Styrer præsidenten udenrigspolitikken igen? Godt! Men hvem vil stoppe det globale økonomiske sammenbrud?

Den 1. juli (EIRNS) – I en international strategisk webcast i dag noterede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sig med glæde, at præsident Donald Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong Un genoplivede “Singapore-ånden” i weekenden, som de tidligere havde etableret i juni 2018. I amerikanske termer, sagde hun, kan den fuldstændige overraskelse, som Trump fremkom med i DMZ (den demilitariserede zone) – efterfulgt af møder med præsidenterne Xi Jinping i Kina og Vladimir Putin fra Rusland, som hjalp det med at ske – repræsentere en tilbagevenden til politisk beslutningstagning fra præsidenten. Dette flankerer de velkendte “høge” fra det Britiske Imperiums krigsparti. Det er meget lovende, sagde Zepp-LaRouche, og blev opfattet således af de andre stormagter på G20-mødet. Der er god grund til optimisme, at det også blev betragtet sådan af det amerikanske folk. Den japanske regering kan også spille en vigtig rolle i dette; måske bliver en ny “asiatisk sikkerhedsarkitektur” diskuteret for at stoppe spredningen af atomare mellem- og kortdistancemissiler.

Men det afgørende er, at præsident Trumps møder med Xi og især med Putin ikke blev saboteret denne gang af krigspartiet! For kun to uger siden var præsidenten blevet presset til krig indenfor 10 minutter med Iran, og forræderisk holdt udenfor de hemmelige planer om at begå cyberbombning af det russiske elektricitetsnet – en krigshandling mod en supermagt. Storbritanniens regering har tidligere presset præsident Trump til militære angreb med forfalskninger. I årtier har det amerikanske krigsparti i Kongressen og Det Hvide Hus optrådt som så mange britiske imperiale Haushofere, Churchill'er og Mackindere. I en republik er det en patriotisk præsident der fører udenrigspolitik, især med andre stormagter. Hvis præsident Trump kan genoprette dette, kan han få amerikanernes samlede støtte.

Men disse stormagter gjorde intet på G20-mødet for at håndtere krigens barske oprindelse og følgesvend, økonomisk sammenbrud. Verdensøkonomien er i tilbagegang, med truslen om endnu et, værre økonomisk tilbageslag. Se EIR's særlige 5. juli-udgave, "The Bitter Truth About The Economic" Recovery."

Den nødlidende Europæiske Union er ubrugelig i denne krise. Lyndon LaRouche insisterede i to årtier, indtil sin død, på at lederne i USA, Kina, Rusland og Indien må tage føringen, om muligt med andre suveræne nationer, udelukke briterne og iværksætte et nyt Bretton Woods-kreditsystem, lige som det Franklin Roosevelt forestillede sig efter Anden Verdenskrig. LaRouches økonomiske principper, herunder Glass/Steagall-bankopdeling og en hamiltonisk nationalbank, er vejen ud af faren, og må omsættes til handling af disse magter.

Efterhånden som faren for global krig vokser, er Lyndon LaRouches ideer mere nødvendige end nogensinde før

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 14. juni 2019

Mindehøjtideligheden til fejringen af Lyndon LaRouches kreative liv gjorde et overvældende indtryk på de fleste deltagere, da det fulde omfang af de utrolige bidrag som Lyn har ydet blev tydelige. Helga Zepp-LaRouche understregede, at mens de fleste er fanget i en daglig kamp for at få enderne til at hænge sammen, udfordrede Lyn dem til at tænke 50-100 år frem. Det nye paradigme, der nu dukker frem, blev forudset af Lyn for årtier siden, og han viede sit liv til at realisere sin smukke vision.

I dag identificerede Putin korrekt krisen, at de amerikanske og russiske relationer forværres time for time, selv om muligheden for at USA under præsident Trump, kan have "storartede relationer" med Rusland og Kina, stadig er mulig. Dette blev gjort klart, sagde hun, i rækken af konferencer for nylig i St. Petersburg og Biskek. Men det Britiske Imperium fortsætter med at presse på for krig, med Iran som en seriøs, umiddelbar potentiel udløser.

Hun opfordrede lyttere til at se videoen fra

mindehøjtideligheden og til at sørge for, at den kommende dokumentar om LaRouche-sagen får den størst mulige udbredelse. Løsningen på krisen findes, forudsat at folk påtager sig Lyndon LaRouches mission og gør den til deres egen.

Efter folketingsvalget: Tak for jeres stemmer og hvor går vi videre fra her. Se også diskussionen. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Diskussion:

Lyd:

G20 – gør det til et

vendepunkt for menneskeheden

Den 3. juni (EIRNS) – I denne juni måned står verden over for det store paradoks i vor tid: På den ene side spredes truslen om flere kriser, som er ude af kontrol på flere fronter, både økonomisk og strategisk; og på den anden side samles verdens ledere 28.-29. juni til G20-topmødet i Osaka – centrum for verdens største samarbejdsprojekt i historien, i Bælte- og Vej-Initiativet.

I USA bliver det Demokratiske Parti drevet af Robert Muellers luskeede pressekonference og af de stadig mere psykotiske yderliggående demokratiske partimedlemmer (herunder de fleste kandidater, der stiller op til præsidentvalget) for at binde Kongressen og den daglige nyhedscyklus til en rigsretssagskampagne. Samtidig bliver det desperate behov for Kongressens ageren for at håndtere den katastrofale ødelæggelse som følge af oversvømmelserne på tværs af de centrale landbrugsområder, sammen med et næsten totalstop for landbrugets omsætning til Kina på grund af den eskalerende handelskrig, bremset af den dysfunktionelle Kongres. Eventuelle langsigtede løsninger på den økonomiske boble eller det massive infrastrukturelle underskud bliver ikke engang overvejet.

I Europa er EU tæt på opløsning, med regeringsomvæltninger i Storbritannien, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Østrig m.fl. Det Grønne Partis sejr i næsten alle større byer i Tyskland i sidste måneds Europaparlamentsvalg indvarsler Tysklands undergang som en industriel og videnskabelig nation, gennem en selvdestruktiv proces, der er endnu strengere end den modbydelige Morgenthau-plan, der havde til hensigt at afindustrialisere Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Og alligevel har Trump-regeringens justitsministerium, under justitsminister William Barr, iværksat en ubegrænset undersøgelse af den egentlige rod til alle disse problemer:

Det Britiske Imperium og dets aktiver i USA, som troede de kunne vælte en præsident, hvis "forbrydelse" var at fremme venlige forbindelser med Rusland og Kina. De neokonservative og Wall Street-operatører, der omgiver præsidenten, har gjort alt hvad der stod i deres magt for at blokere Trumps hensigter: Nægter at følge hans ordrer om at trække sig ud af Syrien og Afghanistan; fremkalder kriser i Venezuela, Iran og Nordkorea med den hensigt at overvinde Trumps afvisning af krige for regimeskifte; fejlagtige anklager mod Kina for at løbe fra foreslåede handelsaftaler med henblik på at undergrave en næsten afsluttet aftale; og kolporteret af den "store løgn" i Mueller-rapporten, at Rusland blandede sig i 2016-valget.

Og alligevel er en løsning ligetil. Trump har til hensigt at mødes personligt med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på G20-topmødet – netop de fire verdensledere, som Lyndon LaRouche identificerede som den nødvendige kombination til at erstatte det affældige Britiske monetære system med et globalt kreditsystem for at udnytte det enorme udviklingspotentiale for en udvidet Ny Silkevej – som titlen på EIR's særlige rapport formidler: "Den Nye Silkevej bliver Verdens Landbro". Det er kun ved at handle personligt, ansigt til ansigt med andre verdensledere, at Trump potentielt kan handle på LaRouche-programmet.

I de tre uger op til G20-topmødet, må der ske en fuldstændig mobilisering af nationer og enkeltpersoner for at skabe det nødvendige gennembrud. Mindehøjtideligheden for Lyndon LaRouche lørdag den 8. juni på Manhattan, og underskriftsindsamlingen for at overbevise Trump om at frifinde LaRouche er udgangspunktet for denne mobilisering.

Trump, Barr tager kraftige skridt imod kupmagerne, men spændinger i forhold til Kina truer

Den 2. juni (EIRNS) – Præsident Donald Trump ankommer til London den 3. juni, hvor han har lejlighed til direkte at udfordre de kriminelle handlinger af de britiske imperialistiske operatører, hvis fejlslagne indsats for at afsætte USA's præsident nu er eksponeret for offentligheden. Denne forbrydelse matcher tidligere forbrydelser begået af 'Perfidious Albion' (perfide Storbritannien, red.) mod USA og det Amerikanske System siden frihedskrigen, herunder krigen i 1812 og den britiske sponsorering af konføderationen i borgerkrigen. Den kendsgerning at det Britiske Imperium har udført flere mord på amerikanske præsidenter, herunder på JFK, kræver, at de britiske efterretningsoperatører, der dirigerede det mislykkede kup, herunder tidligere direktør for MI6 Richard Dearlove og daværende GCHQ-direktør Robert Hannigan, offentligt og højlydt identificeres og fordømmes – noget, som Lyndon LaRouche fremholdt som den "kunstige fordel" opnået ved en forhånds-identificering af den egentlige 'kontrollør' af en potentiel snigmorder.

Trump har trods alt offentligt identificeret briterne og Five Eyes-medlemmet Australien som centrale aktører i kuppet. Med hensyn til hans statsbesøg har EIR nu udarbejdet "Syv spørgsmål og krav, som Præsident Trump burde fremsætte overfor sine britiske værter, hvis noget som helst efterretningssamarbejde skal fortsætte"; dette dækkes i dagens 'EIR Daily Alert'.

En afsløring af det Britiske Imperiums historiske rolle i bestræbelserne på at genoprette kontrollen over dets tidligere amerikanske koloni har aldrig været mere presserende eller mere gennemførlig. Det amerikanske folk har fået øjnene op for denne virkelighed på grund af det åbenlyse britiske had – og de skjulte handlinger – mod Donald Trumps præsidentskab. Mennesker med god vilje, som for eksempel patrioter i deres respektive nationer, må gøre alt hvad der står i deres magt for at hjælpe med at afsløre dette onde uvæsen og afslutte eksistensen af imperialismen og geopolitik i verden en gang for alle.

Nødvendigheden for denne indsats ses af den voksende fare for konfrontation mellem Kina og Trump-regeringen, på trods af Trumps personlige erklæring om at han ønsker gode forbindelser med Xi Jinping og Kina. Tiltrædende forsvarsminister, Patrick Shanahan, der talte ved 'Shangri-La Dialogue' i Singapore den 1. juni, fremsatte en række løgnagtige angreb mod Kina, med kun få formildende udsagn der lagde op til samarbejde. Han fordømte Kina som en "uregerlig aktør", der udfordrer den "regionale orden" og er "den største trussel mod landenes vitale interesser i hele regionen", idet han gik i detaljer med flere beskyldninger fra den hysteriske kampagne der foregår i USA og Storbritannien i dag, imod alt hvad der er kinesisk.

De andre nationer i Asien mener selvfølgelig ikke, at Kina er en trussel, men hilser Kinas opstigning – og de store fordele ved det nye paradigme, der tilbydes af Bælte- og Vej-Initiativet – velkommen, på trods af "instruktionerne" fra Vesten om, at de skal tage USA's parti mod Kina og undgå den "rovgriske økonomi og aftaler om gæld for suverænitet" (Shanahans ord), der kommer fra Kina.

Faren er stor. Den kinesiske forsvarsminister, General Wei Fenghe, henvendte sig til det samme forum i Singapore i dag. Han begyndte: "Menneskeheden står ved en skillevej", idet han modstillede "Xi Jinpings store vision om at opbygge et samfund

med en fælles fremtid for menneskeheden" med Shanahans forsøg på at genoprette "militære blokke" og åbenlyst forsøge at "undergrave andres interesser". General Wei udtalte: "Se verden med et åbent og rummeligt sind, og der vil være venner og partnere overalt. Se verden med et smalt og afvisende sind, og der er kun fjender og modstandere. Dette er en selvopfyldende profeti."

Kinas statsråd udgav også i dag en hvidbog om "Kinas holdning til de kinesisk-amerikanske økonomiske og handelsmæssige konsultationer." I hvidbogen afviser Kina kraftigt beskyldningerne fra de amerikanske handelsforhandlere, Robert Lighthizer og Steven Mnuchin, om at Kina ikke har honoreret aftaler, eller at Kinas utrolige fremskridt alene skyldes tyveri af teknologier fra Vesten. Hvidbogen fortsætter: "Handelskrigen har ikke 'gjort Amerika stort igen.' Ikke desto mindre opfordres der til fornyede forhandlinger.

Den kommende måned, der leder frem til G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni, er et afgørende øjeblik i menneskehedens historie. Statsoverhovederne for de fire store civilisationer, der af Lyndon LaRouche er identificeret som "De Fire Magter", vil alle være til stede – Kina, Rusland, Indien og USA (der repræsenterer destillationen af det bedste fra den europæiske civilisation). Trump har antydnet, at han agter at mødes med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på dette topmøde. Det er denne gruppering, som LaRouche identificerede som værende det nødvendige minimum til at udgøre en Ny Bretton Woods-konference; at etablere et nyt globalt kreditsystem; en konference, der kan erstatte det fallerede London-baserede monetære system; skabe et nyt paradigme med et win-win samarbejde, der vil erstatte det nuværende 'anglo-hollandske' liberale system for evigt.

Der vil blive afholdt en mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni i New York City. Der kunne ikke være en mere passende begivenhed for at ære hans minde, end at de fire stormagtsledere mødes for at starte processen med at udforme

det nye paradigme. Hvis Trump ville bekendtgøre Lyndon LaRouches frifindelse i denne historisk gunstige måned, ville potentialet for det nye paradigme blive betydeligt forøget.

Helga Zepp-LaRouche i Kina: Øst/Vest-samarbejde er den eneste vej fremad Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 30. maj 2019

I denne uges webcast diskuterer Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, hendes seneste rejse til Kina, hvor hun deltog i konferencen om dialog mellem asiatiske civilisationer, den 15.-16. maj i Beijing, med præsident Xi Jinping som hovedtaler. Zepp-LaRouche og vært Bill Jones diskuterer, hvad der faktisk står på spil i den såkaldte handelskrig mellem USA og Kina, og hvordan det er muligt at løse den, så begge nationer vinder ved det. Hun advarer om, at det ikke er nogen fordel for Vesten at forsøge at indeslutte en nation som Kina, der har givet så mange bidrag til den menneskelige civilisation. Den eneste vej fremad, som vil være til gensidig gavn for begge lande og deres befolkninger, er et samarbejde og en overvindelse af de vestlige neokonservatives strategi for 'sammenstød af civilisationer' – "Clash of Civilizations".

Et nyt paradigme for menneskeheden kræver amerikansk-kinesisk samarbejde!

Den 28. maj (EIRNS) – Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, udstedte i dag højt og tydeligt en opfordring til Lyndon LaRouches bevægelse i USA om at tage føringen med at mobilisere en kraft, der er tilstrækkelig stærk til at knuse det anglofile etablissemments forsøg på at fremprovokere en konfrontation mellem USA og Kina.

Folk må vækkes: “Vi kan ikke have verden opdelt i to blokke og gå tilbage til en koldkrigsperiode, fordi det ville være det absolutte sammenbrud af verdensøkonomien og have ødelæggende militære og strategiske konsekvenser”, advarede hun.

Det amerikanske folk må spørge hvem, eller rettere hvad, der sætter USA op for denne potentielle katastrofe?

Den samme ‘efterretningsgruppe’, styret af det Britiske Imperium, der bagvaskede, retsforfulgte og fængslede den amerikanske statsmand Lyndon H. LaRouche i dens desperation for at undertrykke hans ideer; det samme britisk-amerikanske ‘efterretnings-samfund’, der nu endelig er kommet under officiel efterforskning for dets forsøg på at kuppe den behørigt valgte præsident i USA, Donald Trump. Dette er det politi-statsapparat der, med FBI-direktør Christopher Wrays ord, mobiliserer en indsats af “hele samfundet” for at overbevise det amerikanske folk om, at Kina nu er “denne generations trussel”, som må indkapsles og besejres.

Alene ideen om, at en nation på 1,4 mia. mennesker, der er engageret i at udvikle sig selv, og nu resten af verden gennem Bælte- og Vejinitiativet, kan "indkapsles", er arrogant selvbedrag. Alligevel pumper disse fjender af USA en bølge af løgne ud om, hvordan Kinas succes med at løfte sit folk – en femtedel af menneskeheden! – ud af tilbagestående og fattigdom, er en trussel mod den amerikanske 'way of life'.

Ikke alle amerikanere er blevet narret af den løgn. Det fremgik af sidste uges samarbejdstopmøde i Kentucky mellem guvernører fra USA og Kina, hvor 400 amerikanske og kinesiske embedsmænd og forretningsmænd talte om, hvordan kineserne og amerikanerne har "det samme værdisystem", nemlig at arbejde hårdt for at skabe bedre liv for deres børn.

Men krigen mod Kina er ikke stoppet. Erklæringer fra amerikanske regeringskontorer om at Kina nu er en fjende, de vilde tiltag for at lukke den kinesiske telekommunikationsgigant Huawei, og Robert Lighthizer og hans allieredes beslutsomhed med at vende handelsforhandlingerne til et våben for at pålægge kontrol over Kinas interne udvikling, har i kombination rystet Kinas tillid til, at USA kan være en ven. Zepp-LaRouche rapporterede fra sine drøftelser under sin netop afsluttede 12-dages tur til Kina, at der er stor skuffelse blandt mange i Kina over sammenbruddet af det de troede var et positivt forhold, begyndende med præsident Xi Jinpings besøg hos præsident Donald Trump i Mar-a-Lago i april 2017, og de er kommet til den konklusion, at USA's mål for nærværende er at forhindre Kinas opstigning.

Et modsætningsforhold mellem USA og Kina vil dræbe muligheden for at nå den stærkt krævede firemagts-aftale foreslået af Lyndon LaRouche, hvor USA, Rusland, Kina og Indien går sammen for at lede menneskeheden til at erstatte det britiske imperialistiske system og dets onde syn på mennesket som et dyr, advarede hun.

Zepp-LaRouche henledte opmærksomheden på et nøgleafsnit i Global Times' lederartikel den 27. maj, hvor det førende engelsksprogede dagblad i Kina skrev: "I et politisk helt anderledes amerikansk samfund er der ingen magtfuld kraft, der modsætter sig en ekstrem politik mod Kina. Selv om der er kritik af handelskrigen, repræsenterer de fleste af dem særlige interesser. Der er ingen strategisk gentænkning af, hvordan man forhindrer en eskalering. USA's undertrykkelse af Kina griber stadig mere om sig."

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet "er meget velkendte i Kina – faktisk sagde flere mennesker, at vi er berømte i Kina; Lyndon LaRouche er absolut respekteret som en af de mest dybtgående tænkere hvad angår økonomi", rapporterede hun. "De bedre orienterede mennesker i Kina ved hvad vi laver i USA og Europa, men de [Global Times] siger også," der er ingen stærk kraft ... ", en kraft, som kunne modvirke, hvad de klart ser som kombinationen af Demokraternes krigsfaktion og neokonservative i det republikanske parti," understregede hun.

Derfor udstedte hun opfordringen til LaRouche-styrkerne om at tage lederskab i USA for at afvise anti-Kina-propagandaen, fordi den ikke er baseret på virkeligheden, og at bruge Lyndon LaRouches ideer til at rykke Trump-regeringen ind i det nye paradigme.

Zepp-LaRouche definerede det nye paradigme enkelt og smukt og argumenterede for, at "det nye paradigme betyder blandt andet at tænke på den slags internationale relationer, der er passende for den menneskelige art. Man kunne ønske, at relationerne mellem nationer er som i en god familie, hvor onklen ønsker, at nevøen skal blive et geni; hvor bedstemor vil have barnebarnet til at være den bedste sangerinde i verden; hvor børnene ønsker at have den bedst mulige alderdom for deres forældre og bedsteforældre – med andre ord, hvor man ønsker det bedste for den anden nation, og man har tanke på, hvordan man fremmer potentialet for det bedste for alle

verdens nationer.”

Enten vil en polariseret verden bryde sammen i en mørk tidsalder, eller vi kan glædes over et nyt udviklingsparadigme – ingen tredje vej

Den 27. maj (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche, der for nylig vendte tilbage fra et 12-dages besøg i Kina, talte om den ekstreme polarisering verden nu står overfor på flere fronter: Den alvorlige konflikt mellem USA og Kina over handel og det gemene angreb på Huawei; de traditionelle konservative og liberale partiers generelle sammenbrud i hele Europa, som det fremgår af gårsdagens valgresultater i Europa-Parlamentet med fremkomsten af pro-vækst nationalistiske kræfter på den ene side og anti-vækst grønne fascister på den anden side; og sammenbrudskrisen i Argentina, Venezuela og muligvis også Brasilien.

Konferencen den 15. maj i Beijing om dialogen med de asiatiske civilisationer, hvor Zepp-LaRouche var en af talerne, blev anført af en “helt anden tilgang til problemløsning gennem dialog”, sagde hun. Det var tydeligvis en fortsættelse af ånden i Den Nye Silkevej, som prægede Bælte- og Vej-foraene i maj 2017 og april 2019, tilføjede hun. Om Præsident Xi

Jinpings indledende tale sagde hun, at "det var et renæssancemenneske, og at det konfutsianske aspekt i hans tilgang er meget tydeligt".

Alligevel er stemningen i Kina om konflikten med USA ved at nå et kogepunkt. Med sammenbruddet af handelsforhandlingerne, de nyligt pålagte toldtariffer og især angrebet på Huawei, har den kinesiske presse for første gang i mange år antaget en alvorlig tone mod det, som de åbenlyst opfatter som en trussel fra USA om at pålægge en slags "ekstra territorialitet", som Kina led under i "ydmygelsens århundrede" under briterne og deres "ulige traktater".

I den redaktionelle leder, "USA skal tydeliggøre sin tilgang til Kina", i kommunistpartiets Global Times spørges i dag: "Hvad i alverden ønsker USA med Kina? Vil de have fair handel, eller afviser USA at acceptere Kinas udvikling og forsøger at nedbryde den kinesiske økonomi som sit endelige mål?" Den stiller et rimeligt krav: "Af hensyn til de langsigtede interesser og det kinesiske og det amerikanske folks velbefindende, samt verdensfreden, har Washington en forpligtelse til at komme med et seriøst og oprigtigt svar på spørgsmålet, for at hjælpe det kinesiske samfund med nøjagtigt at forstå USA's hensigt. En sådan forståelse vil grundigt påvirke det kinesiske samfunds reaktion på USA's indledte handelskrig og Kinas generelle holdning til USA."

Zepp-LaRouche påpegede, at kineserne, ligesom russerne, genkender den ofte tydelige forskel mellem præsident Donald Trump og den neokonservative kolonialistiske mentalitet hos mange omkring ham – i særdeleshed nævnes vicepræsidenten og den nationale sikkerhedsrådgiver med navn. Hun pegede på Trumps besøg i Storbritannien den 3.-5. juni som værende kritisk – vil han påtale briternes bestræbelser på at omstyrte hans regering? Vil han kræve undskyldning og en offentlig redegørelse af dem, der ledte det mislykkede kupforsøg mod deres tidligere koloni? Herefter erklærede Zepp-LaRouche: "I slutningen af juni kommer G20-mødet, hvor det er meget muligt,

at Trump vil mødes med både Xi Jinping og Putin [og Modi *–red.*]. Og det er indlysende det sted, hvor man absolut er nødt til at have et nyt Bretton Woods, man har brug for løsningen på disse konflikter.”

Dette “Nye Bretton Woods” refererer til Lyndon LaRouches opfordring til at de fire centrale magter, Kina, Rusland, Indien og USA, indkalder til en konference med andre af oprigtig vilje, til at erstatte det bankerotte vestlige monetære system med et kreditsystem, som det oprindeligt var påtænkt af Franklin Roosevelt – til at dirigere kredit til omfattende infrastruktur og agroindustriel udvikling i de tidligere koloniserede lande på denne planet – et projekt der allerede er iværksat under Kina og Ruslands ledelse gennem Bælte- og Vejinitiativet.

Statsmandskunst versus geopolitik: Den asiatiske skueplads

Den 26. maj (EIRNS) – “Det er karakteristisk for et vendepunkt i historien, at de fleste mennesker ikke har noget begreb om, hvad der sker. Kun de visionære, der har en klar ide om fremtidens positive potentiale, er i stand til at gribe ind i processen i afgørende momenter for at afværge potentielle katastrofer, og i stedet indlede en ny epoke for menneskeheden. Vi befinder os i et sådant faseskift.”

Disse var de indledende ord af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, i hendes

præsentation til 'Konferencen om dialog mellem asiatiske civilisationer, 2019', der blev afholdt den 15. maj i Beijing. De beskriver præcist det afgørende øjeblik menneskeheden står overfor.

Menneskeheden står i dag over for to diametralt modsatte, uforsonlige tilgange. Den ene fremmer geopolitik, konfrontation og unilateralisme til forsvar for det Britiske Imperiums døende verdensorden; den anden opfordrer til en dialog mellem nationerne, baseret på højdepunkterne i deres respektive civilisationer. Som Zepp-LaRouche understregede i sin tale: "Hvis vi ønsker at skabe en mere menneskelig orden, må den bygges på de bedste begreber, der er produceret af forskellige kulturer. Disse begreber må så at sige have en ontologisk, erkendelsesmæssig, karakter, fordi intet i dem kan være tilfældigt eller af blot en samtidig karakter. "De skal afspejle hvad der i den jødisk-kristne vestlige civilisation er kendt som 'naturlov', den højere orden af universets kreative udvikling, som kan erkendes af det menneskelige sind, og i hvilken mennesket deltager.

Det er i dette domæne, at menneskeheden mest har brug for 'Lyndon LaRouches vise ord'. I denne epoke udarbejdede LaRouche på egen hånd de begreber, der er nødvendige for at bringe et nyt paradigme til virkelighed – og at slå en pæl gennem hjertet på det gamle paradigme med dets onde menneskesyn. Mange af LaRouches skrifter kunne nævnes i denne henseende, men ingen er bedre end hans bog fra den 19. december 2004: Dialogen mellem eurasiske civilisationer: Jordens næste halvtreds år. (The Dialogue of Eurasian Civilizations: Earth's Next Fifty Years) [Se EIR, 7. januar 2005.]

Det er med dette for øje – nemlig at give USA og alle verdens nationer adgang til sådanne begreber – at vi fejrer LaRouche-mindehøjtideligheden den 8. juni i New York City, samt ved et halvt dusin satellitbegivenheder over hele landet. Det drejer sig især om de begreber og den politik, som Trump-regeringen

har brug for, mens den bryder fri af det britiske komplot for at vælte hans præsidentskab, med henblik på højt og tydeligt at afvise den selvmorderiske politik for økonomisk og geopolitisk konfrontation med Kina og Rusland, som briterne ønsker at pålægge USA Det er en afklaring, som verden snarest ønsker at høre fra Washington.

Vi henviser læseren til 'Beijing-konsensus 2019 fra Konferencen om Dialog mellem Asiatiske Civilisationer', der netop blev udgivet den 24. maj som en glimrende afspejling af den nye vision for menneskeheden, der nu spredes over Asien såvel som andre kontinenter. Denne opfattelse blev allerede understreget af Kinas præsident Xi Jinping i hans hovedtale til det første Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde, der blev afholdt den 14.-15. Januar 2017:

“Vi bør bygge Bæltet og Vejen ind i en sammenhæng, der forbinder forskellige civilisationer. I forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet burde vi sørge for, at udveksling erstatter fremmedgørelse, når det gælder forskellige civilisationer, at gensidig læring erstatter sammenstød, og at sameksistens vil erstatte en følelse af overlegenhed. Dette vil øge den gensidige forståelse, gensidige respekt og gensidige tillid mellem forskellige lande.”

LaRouches århundrede

Den 21. maj (EIRNS) – I sin åbningspræsentation d. 27. april i den igangværende studiekreds i LaRouche PAC-regi om “Jordens sidste halvtreds år og Jordens næste halvtreds år”, som er dedikeret til Lyndon LaRouches liv og arven af revolutionære ideer fra ham, fremhævede Helga Zepp-LaRouche en tale, som

hendes mand holdt i maj 1997, en tale hvori han understregede den overordnede strategiske betydning af samarbejdet mellem USA og Kina for at skabe global økonomisk genopretning. LaRouche udtalte:

“Der er kun to respektable nationer tilbage på denne planet. Det vil sige nationer med respektabel magt. Det er USA, i særdeles USA ikke som repræsenteret af Kongressen, men af præsidenten. Det er USA's identitet som en politisk magt, ikke sammenkædningen af dets dele. USA er i dag alene repræsenteret ved dets præsident, som en politisk institution ...

“Nu er der kun én anden magt på denne planet ... og det er Folkerepublikken Kina. Kina er i øjeblikket involveret i et stort byggeri af infrastruktur, som min kone og andre løbende har været beskæftiget med i en årrække...

“Hvis derfor USA, USA's præsident, og Kina deltager i at fremme projektet, som undertiden kaldes 'Silkevejsprojektet, undertiden 'Landbro'-projektet – hvis dette projekt, med udvikling af industrikorridorer på tværs af Eurasien, til Afrika og ind i Nordamerika, forlænges, kan det skabe tilstrækkeligt arbejde til at bringe hele denne planet ind i en økonomisk genopretning.”

Selv om den blev fremsat for 22 år siden, er denne strategiske evaluering af Lyndon LaRouche fuldt ud gyldig i dag, og er nøglen til at forstå såkaldte “aktuelle begivenheder”.

Det nylige sammenbrud i handelsforhandlingerne mellem USA og Kina, og endnu mere den økonomiske krigsførelse, som nu er blevet erklæret imod teknologi- og kommunikationsgiganten Huawei, er en politik udtænkt af det Britiske Imperium for at sikre, at en sådan USA-Kina-alliance ikke bliver realiseret – trods det faktum at det er ønsket af begge nationers præsidenter, hvilket de hver især – offentligt og gentagne gange – har givet udtryk for. Kinas halvofficielle medier, herunder Xinhua og Global Times, advarer nu om, at medmindre

de økonomiske forhold mellem Kina og USA kommer tilbage på sporet, kan hele den globale økonomiske orden falde sammen. "Denne farlige udsigt," understregede Xinhua, "er ikke i nogens interesse."

Ud over de umiddelbare konfliktproblemer bemærkede Helga Zepp-LaRouche i sidste uge, at en stor mulighed er blevet forpasset – i hvert fald for øjeblikket – for at præsidenterne Donald Trump og Xi Jinping kunne holde et nyt topmøde, hvor de kunne blive enige om handelsspørgsmål, og derefter tage nye skridt i retning af en global alliance for økonomisk genopretning, af den slags der er beskrevet af Lyndon LaRouche. Men denne mulighed kan stadig genoplives i forbindelse med et muligt møde i slutningen af juni på G20-mødet i Osaka, hvor præsident Trump har sagt, at han gerne vil mødes med præsident Xi og også med den russiske præsident Vladimir Putin.

Derudover er der en bredere strategisk udvej for at afslutte det Britiske Imperium helt og skabe en retfærdig ny verdensøkonomisk orden. En af hovedårsagerne til dette er det potentiale der ligger i Donald Trumps kampberedte præsidentskab i Washington, som fortsat er engageret i at tøjle 'det militær-industrielle kompleks' (ingen amerikanske præsident siden Eisenhower har vovet at udfordre dem direkte); i et godt samarbejde med Kina og Rusland; og i at genoplive NASA's mission for at udforske Månen, Mars og hinsides. NASA's seneste fire-minutters video "We Are Going" har allerede 5,7 millioner visninger – hvilket angiver niveauet for opbakning til en sådan politik i befolkningen.

Trump er hæmmet i dette potentiale af to ting. For det første forbliver briterne opsatte på at vælte hans regering ved at bruge deres indflydelsesagenter, både udenfor og indenfor Trump-administrationen, herunder ved at fremkalde konflikter og krig med Kina, Rusland, Iran og andre.

For det andet er der ingen vej uden om det faktum, at de nye strategiske politikker der kræves ikke kan udvikles i deres

nødvendige dybde uden det centrale input fra Lyndon LaRouches revolutionerende ideer – de selvsamme ideer, hvis overvejelse og forståelse kræver LaRouches frifindelse. Som Helga Zepp-LaRouche opsummerede argumentet i hendes studiekreds d. 27. april:

“Formålet med denne serie af lektioner er blandt andet at bidrage til kampen for frifindelse af min afdøde ægtemand. Jeg er dybt overbevist om, at USA’s fremtid, og underforstået verdens fremtid, og Lys frifindelse er helt tæt forbundet. Grunden er meget enkel: Først og fremmest er det apparat, der har været ansvarlig for retsforfølgelsen af min mand – sandsynligvis siden 1950’erne, men virkelig for alvor siden 1980’erne – det samme apparat, som står bag kupforsøget mod Præsident Trump, og igen det samme apparat, der går ind for konfrontation med Rusland og Kina, og modarbejder præsident Trumps hensigter på næsten hvert eneste punkt. Og hvis dette apparat ikke stoppes, er faren for at disse konfrontationer fører til en krig med Rusland og Kina faktisk meget stor.

“I den forbindelse er spørgsmålet naturligvis, at kun hvis min mands navn bliver fuldstændig rensset for eftervirkningerne af disse år med retsforfølgelse – år, faktisk årtier med bagvaskelse af ham – kun da vil det amerikanske folk have uhindret adgang til hele hans tankegods af ideer. Og jeg kan sige Jer, at hvad min mand har produceret med hensyn til begreber om naturvidenskab, klassisk kunst og universel historie, er så værdifuldt, at jeg tror, at alle nulevende amerikanere, og for den sags skyld alle andre mennesker rundt om i verden, bør absolut have adgang til det, fordi det er det næste niveau af viden, som folk bør have kendskab til”.

GBTimes.com interview med Helga Zepp-LaRouche om Bælte og Vej-Initiativet og Europa

Helga Zepp-LaRouche gav d. 10. maj et fortræffeligt 42 minutters video interview til GBTimes.com redaktør Asa Butcher. GBTimes.com er en multimedie hjemmeside med base i Finland, der er etableret til at fremme en dialog mellem Kina og Europa. GBTimes.coms grundlægger, direktør Zhao Yinong, sendte en skriftlig kondolence ved Lyndon LaRouches død, og underskrev erklæringen til at rense ham fra de falske anklager der ledte til hans uretmæssige fængsling (1989-1994).

Her følger interviewet på engelsk:

GBTimes: We'll begin. I'm going to focus on the Belt and Road Initiative today, following on from the Forum in Beijing last week. If you could describe your feelings on the outcome of the Forum that concluded last week in Beijing.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Oh, I think it was very a really important progress as compared to the first Belt and Road Forum. The first Belt and Road Forum was filled with optimism and the knowledge of all the participants that we were experiencing the birth of a new system of international relations – that was already extremely important. But I think the Second Belt and Road Forum saw a consolidation of that, so you have actually a new system of international relations which is overcoming geopolitics, and I think this is one of the most important outcomes, apart from, naturally, the enormous economic development which was presented. But I think the idea that you have a system which has a win-win possibility for everybody to cooperate, is the way to overcome geopolitics, and that is the remaining danger, which after all, caused two world wars in the last century. So this is a

real breakthrough for humanity.

GBTimes: There's been a growing criticism and backlash against the BRI. Do you think this is misunderstanding, suspicion toward this new system? What are your thoughts on that?

ZEPP-LAROUCHE: It's actually a temporary phenomenon, because the funny thing was, here you had the largest infrastructure program in history, ever, with enormous changes for Africa, for Latin America, for Asia, even for European countries, and the Western media and think-tanks pretended it did not exist for almost four years! And then, all of a sudden, they realized, "Oh, this is really growing so rapidly; it is including more than 100 countries." So they started what I think was a coordinated attack, slandering the Belt and Road Initiative, with arguments which I think can all individually can be proven to be a lie. It comes from the old geopolitical effort to control the world by manipulating countries against each other, and with the Belt and Road Initiative, I think that possibility is vanishing, and that's why they're so angry and hysterical.

GBTimes: What could China do to reduce this demonization of the BRI?

ZEPP-LAROUCHE: I think China is already doing a lot. For example, even {Handelsblatt}, which was very negative towards the Belt and Road Initiative in the past, they had to bring an article which brought out the fact that the whole argument that China is putting the countries of the third world into a "debt trap" is not holding. For example, the IMF just released figures that there are 17 African countries which may not be able to pay their debt, but China is only engaged in 3 of them, and all of the others have huge debts to the Paris Club and to other big Western banks – so, who's putting whom into a debt trap?

All of these arguments will be very easy to counter-argue, and

the more China makes known its beautiful culture, people will be won over. Because the beauty of Chinese painting, of Classical music, it will win over the hearts. And the most people understand what China is actually doing, the less these attacks will be possible to maintain.

GBTimes: The attacks are more on China than on the Belt and Road Initiative, you say?

ZEPP-LAROUCHE: Well, yes. They're on China because China is the major motor behind it. And some of the attacks were that China is supposedly an autocratical dictatorship, and surveillance state and all of these things. But first of all, concerning surveillance, I think the NSA and the GCHQ have outdone anybody already. And naturally China has a system which uplifts the morality of the people: This is based on the Confucian tradition, and for some of the very liberal people in the West, that is already too much, because it disturbs their idea that everything goes, everything is allowed, and from that standpoint, any kind of emphasis on morality is too much for these people.

GBTimes: Isn't sometimes criticism of new ideas and initiatives healthy? It's what we understand here in the West, we don't openly unquestionably accept new things. We do question, and we are a little bit cynical sometimes.

ZEPP-LAROUCHE: It's superfluous. It's a waste of energy and it distracts people from accomplishing what needs to be accomplished: Namely, to overcome poverty in Africa, in Latin America, even in Europe. You know, Europe has 90 million poor people, and I have not seen a plan by the European Union to overcome poverty by 2010, which China intends to do with its own poor people.

So I think it's a waste of energy, and it comes from what I call, when people put on geopolitical spectacles and have neocolonial headphones, then they see and hear the world quite

differently from what it is, namely, they only project their own views.

GBTimes: Having been writing about China for the last 5-7 years, it has made a dramatic entrance onto the world stage, when I started writing about it many years ago. And the speed of its arrival, the size of the investments, it can scare a lot of countries – just family and friends who don't know much about China, they want to know about my job where I'm introducing China to the West, as this bridge. There's a lot of a misunderstandings. Do you think some of it comes from this ignorance? And how could that be changed?

ZEPP-LAROCHE: I have the feeling that everybody who was in China, either as a tourist or as a business person, investing or trading, they all come back and they have a very, very positive view. People are impressed about what they see, the really incredible fast train system. Then, if you go in the region of Shenzhen, Zhuhai, Guangdong, Macao, Hong Kong, this is the powerhouse of the world economy, not just the Belt and Road Initiative.

Compare that with the decrepit infrastructure in the United States or many parts of Western Europe, for example. Less than two years ago, I was in Zhuhai at a conference, and we visited this bridge between Hong Kong and Zhuhai and Macao, linking this entire triangular: And this bridge was built, I think, in six years or eight years, including planning! Now, in Germany, we have a famous bridge between Mainz and Wiesbaden, which has been in repair for almost six to eight years, and it's still not ready!

So, I think if people go to China, they come back and they are completely impressed, because they see that in China, people have now virtues, like industriousness, ingenuity, creativity – these are all values we used to have in the West, like when the Germany economic miracle was made in the postwar reconstruction, these values and virtues were German. But now,

no longer. Now, we have all kinds of other crazy ideas, and therefore China is taking the lead.

So the people who go to China come back with a positive image, and those who have not been, naturally, they're scared by the negative reports in the media. So the more people can actually go and form their own image, the better.

GBTimes: I have myself, I've seen a disconnect between China and Chinese society, and then the role of the Chinese government, the more negative side that gets covered about in the Western media. Do you think, for instance, with the BRI is just a way to legitimize the Chinese leadership in the world, and to raise it up to the same level that is given to the other countries? Do you think that's acceptable?

ZEPP-LAROCHE: Well, it is a challenge. Some of the Western institutions talked about that there is now a competition of the systems, meaning the Chinese state model and the Western free market model. And in one sense, it is true; the only problem is that if you have the neo-liberal system, especially after the crisis of 2008, only favoring monetarist interests – the banks, the speculators – and the gap between the rich and the poor becomes ever wider, naturally, then, if you have a country where that is not the case, namely, China having a policy which is oriented toward the common good, an increasing well-to-do middle class of 300 million people, which in 5-10 years will be 600 million people, and obviously the vector of development is upward, naturally that is regarded as a threat by the neo-liberal establishment, which only takes care of its own privileges.

So in a certain sense, the challenge does exist, but I think there is the possibility of a learning process, so one can be hopeful that even some elements of the Western elites will recognize that China is doing something right.

GBTimes: What do you think China could learn from the Western

mode? And vice versa, what do you think the two could learn from one another?

ZEPP-LAROUCHE: I think China can learn a lot from the West, but I'm afraid to say, not from the present, contemporaries, or, there is very little to learn. Naturally, ESA cooperating with the Chinese space agency, there is a lot of exchange possible. But in terms of general, cultural outlook, I think China has to go back about 200 years to find positive things in Europe, or the United States, for that matter. You know, European Classical culture can be an enormous enrichment for China, but these are composers who are Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, or great poets. But these are all things which, unfortunately are not dominating the cultural outlook of most Europeans and Americans today. So there has to be a dialogue across the centuries, and then both sides can profit from each other.

GBTimes: In a sense, you're very pessimistic about the Western stands at the moment. Do you think China is the only option available to the West at the moment?

ZEPP-LAROUCHE: No, I'm not pessimistic, I'm just saying that you see that some of the elites, or so-called elites, are hardened in their view. You have others who are absolutely recognizing that the whole mankind needs to cooperate together in new ways, for example, Switzerland. You know the President of Switzerland, who participated in the Belt and Road Forum just signed a memorandum of understanding, not only for Switzerland, but for a whole group of Central and Eastern European countries, which Switzerland is representing in the international organizations.

So there is a big motion. You have Italy signing a memorandum of understanding with China, on the development of Africa. Greece wants to be the gateway between trade from Asia, through the Suez Canal all the way into Europe. Portugal and Spain want to be the hub for the Portuguese- and Spanish-

speaking people around the world.

So there is a lot of dynamics and motions, I'm just referring to some of the monetarist views and those people who talk about the "rules-based order" all the time, but what they really mean is austerity.

So, I'm not talking about the West in general. I think the West – I'm an optimist about the potential of all human beings – I'm only talking about certain parts of the establishment in the West.

GBTimes: You mentioned Italy and Switzerland. How significant is it that they signed up to the BRI now?

ZEPP-LAROUCHE: I think this is extremely important. First of all, Italy, as you know, is the third largest economy in Europe. The north of Italy is highly industrialized and has a lot of industrial capability; many hidden champions actually are in northern Italy. So, if such a country is now, as the first G7 country, officially joining with a memorandum of understanding, this can become the model for all of Europe. And Prime Minister Giuseppe Conte who just participated in the Belt and Road Forum came back and said exactly that: That Italy plans to be the leader in bringing about a better relation between China and Europe. So I think this is extremely important.

And Switzerland, even if it may be a small country, they are independent; they are sovereign, they are not part of the European Union. And President Maurer just declared, or his spokesman, that they do not need advice from the European Union because they can make their own policy. So, I think this is all a new, healthy spirit of self-consciousness and self-assertion, which is very good, and can be indeed a sign of hope for everybody else.

GBTimes: How do you see it impacting Europe, their participation in the BRI, in the short term, and perhaps in

the longer term?

ZEPP-LAROUICHE: Well, there are different learning curves: Some are quicker, others are slower. For example, the so-called four big countries – that does not include Italy – that did not send heads of state or government, but only ministers, Spain, France, Germany, and I think Great Britain, by not sending their heads of state sort of expressed their reservation. But then even the German Economic Minister Altmaier, who on the first day of the Belt and Road Forum basically said, “we have to have transparency and rules,” with the usual kind of arguments, but the next day, he said something much more positive. He said: Oh, this was much better than I expected, the Chinese are actually trying to solve problems, and I will come back in June with a large delegation of businessmen. So, I actually find this quite good. It shows that eventually, I think, I hope, reason will prevail.

GBTimes: I think some of the obstacles for Western countries, is like Turkey refusing to participate because of the Uighur problem; that there are other issues that aren't related to the Belt and Road, that China has to overcome first.

ZEPP-LAROUICHE: All of these problems will eventually be solved, because I think the key to solving of any regional, ethnic, historical cultural problem is development. If people actually see the advantage of turning non-developed countries or areas into prosperous ones, into having more youth exchange, young people understanding each other, people-to-people exchange, dialogue of cultures, bringing forth the best tradition of each culture; plus, naturally, real improvement of living standards, longevity, I think that even if not all develop with the same speed, we are at a tremendous change of an epoch of human civilization. The idea of these local and regional conflicts will eventually not be there any more.

If I just can point to the fact that now the eight radio-

telescopes working together, being able to make, for the first time, images of the black hole in a galaxy which is 55 million light-years away, proving that Einstein's theory of general relativity was actually correct – now, that, for me is the sign of the future: Because this image could not have been made by one country alone. It needed telescopes sited in Chile, in Spain, in the United States, in the Antarctic, and you needed the whole world actually working together to make such a technological breakthrough possible.

I think that that will be the kind of relationship people will have to each other in the future, and I think this is what Xi Jinping really is the kind of thing he means when he says, “a shared community for the one future of humanity.” Because the common interest will eventually come first, and then everything else will fall into place.

GBTimes: Another one of the criticisms was currently “all roads lead back to Beijing” rather than a multilateral approach to BRI, where it's between other country, it always leads back to China at the moment. Do you think that is a problem?

ZEPP-LAROUCHE: I don't know. First of all, I think Russia has a big influence, I think the African countries are becoming much more knowledgeable and confident about their own role. There are many Africans who speak that, in the future, Africa will be the new China with African characteristics. So, I think it's all changing very quickly, and those people who complain that there is too much Chinese influence, well, then they should bring in their active, creative contribution, and define what the new platform of humanity should be.

And I think China has said many times, and I have absolutely every confidence that that is the case, that they're not trying to export their social model, but that they're just offering the experience of the incredible success of the last 40 years of the form in opening-up, and basically tell

developing countries, "Here, if you want to have our help in accomplishing the same thing, we are willing to provide it." And naturally, the countries of the developing sector, which had been neglected, or even treated negatively by colonialism, by the IMF conditionalities, when they now have the absolute, concrete offer to overcome poverty and underdevelopment, why should they not take it?

So, I think all these criticisms are really badly covered efforts to hide their own motives. I really think China is doing the best thing which has happened to humanity for a very long time, and I think the Belt and Road Initiative is the only long-term plan for how to transform the world into a peaceful place. And I think that should be applauded and people should have a cooperative approach.

GBTimes: My next question was going to be, how confident are you that the BRI will pay off for China, but I get the sense that you're very confident.

ZEPP-LAROCHE: Oh, I think it already paying off! First of all, it makes it more easy for China to develop its own western and internal regions, because they are now sort of integrated into the Belt and Road transport routes to Europe, to Central Asia, integrating the Belt and Road Initiative with the Eurasian Economic Union, and hopefully eventually also the European Union. So I think it is already bringing benefits to China.

And from an economic standpoint, the more a country exports high technology goods and technologies, the more than becomes a motor to develop one's own industry even to high levels. So it's like a self-inspiration, so to speak, and that is already paying off. That's what any country should do.

GBTimes: You mentioned technology: It's also the digital Silk Road, Digital Belt and Road. Of course, China has a lot of control over its internet, on the Great Firewall: How much of

a barrier do you think that will be for countries to build relationships via the Belt and Road Initiative?

ZEPP-LAROUICHE: You mean the G5 question and Huawei?

GBTimes: Well, partly that, too, but also the control of the internet inside of China, which is difficult for Western companies to do business, to establish themselves, as there are a lot of controls there. Do you think that could be a barrier, as part of the digital Belt and Road, that's also being discussed.

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think there can be ways of making arrangements which are satisfying to everybody. This whole question of "digital control" and so forth, is highly exaggerated, because, if you look at who is controlling the internet, you have the big firms, Apple, Google, Facebook, and they are very linked with the Western government's. You know, in a certain sense, after the scandal of the NSA listening into everybody's discussions, which erupted a couple of years ago and which was never changed or remedied or anything, we are living in a world where that already happening. And I think China is not doing anything more than the NSA or the already mentioned GCHQ doing that in the West.

So I think the fact that China has a competitive system, to this Western system is what causes all of this debate. Because the people who had the control of the internet first, they should like to keep it that way, and they regard China as a competitor, which they don't like, but that's a fact of reality now.

GBTimes: One question I have is why do you think the Belt and Road Initiative is needed, when there's the Asian Infrastructure Investment Bank, now? Do you think the two are mutually exclusive, or do they work together?

ZEPP-LAROUICHE: No, I think the Belt and Road Initiative has many financing mechanisms. You have the AIIB, you have the New

Silk Road Fund, you have a lot of the Chinese banks themselves which are doing the investment. I have been advocating for a very long time, that the West should modify its own credit institutions to work on a similar principle. Now, that would be actually very possible, because the American System of economy as it was developed by Alexander Hamilton, who created the first National Bank as an institution for issuing credit, that is actually very close to what China is doing. As a matter of fact, I would even go so far as to say, that the Chinese economic model is much closer to the American System, as it was developed by Alexander Hamilton, and then revived by Lincoln, by Henry C. Carey, by Franklin D. Roosevelt; so if the United States would say, we create our own national bank; and Germany, for example, would say, we go back to the Kreditanstalt für Wiederaufbau, the Credit Institution for Reconstruction, which was used for the reconstruction of Germany in the postwar period, which was also a state bank, – or it still is a state bank – then you could have a new credit system, whereby each country would have their own national bank; you would have clearing houses in between them to compensate for duration of investment, or the differences between small and large countries with lots of raw materials, or not so much – you need these clearinghouses. But you could create a new credit system, a New Bretton Woods system with fixed exchange rates, having a stability in the system which the Western system presently does not have.

So, I think that the more countries go to these kinds of credit financing of projects the more stable this new system will become.

GBTimes: Do you think the United States will ever become part of the Belt and Road Initiative, under the Presidency of Donald Trump, or perhaps whoever is voted in next

ZEPP-LAROUCHE: That's actually the big question, you know: Will the rise of China be answered by the United States, either with a war, the Thucydides trap which some people have

mentioned as a danger? There were in history twelve cases where a rising power overtook the dominant power up to that point, and it led to war; and there were four cases where it happened in a peaceful way. Now, China, first of all, has offered that neither of these two options should occur, but they have offered a special great power special relationship model, based on the acceptance of the other social model's sovereignty, non-interference. And I think Trump with his America, First policy is more inclined to respond to such a model than the previous administrations of Obama and Bush, who had these interventionist wars in the Middle East and everywhere else for exporting their system of so-called "democracy" and human rights.

So I think President Trump has said very clearly that he wants to have a good relationship with China. He calls President Xi Jinping his friend all the time. And I think the present trade negotiations actually, in my view, demonstrate that the United States would suffer tremendously, if they would try to decouple from the Chinese economy. They probably would suffer more than China, because China is much more capable, in my view, to compensate for the loss of the relationship with the United States.

But I think that the hopefully reasonable way would be to say, "OK, let's use the foreign exchange reserves of China which they have in terms of U.S. Treasuries; let's invest them through an infrastructure bank in the United States, to help to modernize American infrastructure." And that would be an urgent need, because if you look at the U.S. infrastructure, it's really in a terrible condition, and President Trump, who is talking today, I think, with the leading Democrats Pelosi and Schumer on a new infrastructure legislation; the sums which are discussed here, from what I have heard so far, are so small! First of all, the Republicans don't want to have Federal spending; the Democrats are talking only about "repair," and small issues.

So, what is lacking in these discussions is a grand design, where you would take the approach China has taken for the modernization of its infrastructure: To have fast train systems among all the major cities, to have slow-speed maglev trains for intra-urban transport. Now, you could take that same approach and modernize the entire infrastructure of the United States. And if China would, in turn, offer that U.S. companies would integrate more into the projects of the Belt and Road around the world, it would be beneficial for both. Some American companies are already doing that, like Caterpillar, General Electric, Honeywell, but that could be a real incentive for the United States to go in this direction.

Hopefully it will happen that way, because if not, I think a clash between the two largest economies would be a catastrophe for the whole world: So, let's hope that the forces of good will all work together to get to this positive end.

GBTimes: Let's talk about the Schiller Institute itself as a think tank. What is your day-to-day role in the promotion of the Belt and Road Initiative? How do you work to support it?

ZEPP-LAROCHE: Oh, you know, this all goes back to the life's work of my husband, who died recently: Mr. Lyndon LaRouche; who spent, actually, the last 50 years, to work on very concrete development projects. The first such project we presented in '76 in Paris. This was a comprehensive plan for the infrastructure development of all of Africa. Then we worked together with the President of Mexico José López Portillo on a Latin American development plan – this was '82. We worked with Indira Gandhi on a 40-year development plan, and also in the beginning of the '80s, we developed a 50-year development plan for the Pacific Basin. And then, when the Berlin Wall came down, and the Soviet Union disintegrated, we proposed to connect the European and Asian population and industrial centers through development corridors, and we called that the Eurasian Land-Bridge.

So we have been engaged in these kinds of big projects for the transformation of the world economy for the last decades, and naturally, we proposed it to China in the beginning of the '90s. I attended a big conference in '96 in Beijing, which had the title, "The Development of the Regions along the Eurasian Land-Bridge." And China, at that time, declared the building of the Eurasian Land-Bridge the long-term strategic aim of China by 2010. Then, naturally, came the Asia crisis in '97, so the whole thing go interrupted.

We were very happy when Xi Jinping announced the New Silk Road in 2013, because, in the meantime, we had kept working for this. We had {many} conferences, actually hundreds of conferences and seminars all over the world. So this is has been one major point of what the Schiller Institute has been doing for the last decades. So naturally, we are very happy that now, what was only planning on our side is now being realized by the second largest economy in the world, and therefore, it becomes reality: And that makes quite happy.

GBTimes: Is there anything else you'd like to add? I've asked my questions and a lot more. Is there anything we haven't touched upon, you'd like to talk about?

ZEPP-LAROUCHE: We could talk a little bit more about the culture of the New Silk Road.

GBTimes: Please – in what way?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that the New Silk Road, or the Belt and Road Initiative, it's not just about economics and infrastructure. But I think equally important, if not more important, in my view, is the cultural side of it: That it could lead and will hopefully lead to an exchange of the best traditions of all cultures of this world. And by reviving the best traditions, like Confucianism in China, Beethoven in Germany, and Schiller; Verdi in Italy, and so forth and so on, it will ennoble the souls of the people, and I think that that

is the most important question right now, because I agree with Friedrich Schiller, according to whom this institute is named: That any improvement in the political realm can only come from the moral improvement of the people. And therefore, I think it's also very interesting to me that President Xi Jinping has emphasized the aesthetical education as extremely important, because the goal of this is the beautiful mind of the pupil, of the student.

Now, that is exactly what Friedrich Schiller said, who in the response to the Jacobin Terror in the French Revolution, wrote his {Aesthetical Letters} in which he develops his aesthetical theory, which I find is in great cohesion with what Xi Jinping is saying; and that has also to do with the fact that the first education minister of the Chinese Republic studied in Germany, and he studied Schiller and Humboldt; his name was Cai Yuanpei – I'm probably pronouncing it wrong again – but he was the first president of the Beijing University, and I think there is a great affinity, a much greater affinity between the thinking of the aesthetical education as it is discussed by Xi Jinping and as it does exist in the Schiller-Humboldt tradition in Germany, in particular. I would just hope that that kind of a dialogue could be intensified, because then I think a lot of the prejudices and insecurities about the other culture would disappear, and you would bring back and bring forth the best of all sides.

GBTimes: How could this be accomplished, do you think? What sort of forms?

ZEPP-LAROUCHE: You can organize conferences, you can more consciously make the poetry known – I think poetry is very, very important, which is naturally not so easy, because as Schiller said, you have to be a poet in two languages to do justice to the poetry of one language. You could have more conscious theater performances, not just as an entertainment but involving students, children, adults, and make more exhibitions, make more deep-level understanding of the other

culture.

I think China is doing an enormous amount of that, but I would have still some suggestions to make it more than entertainment, because many people go to these things, and they don't quite "get it" what it's all about; and then, it was nice, but the deeper philosophical, poetical, musical meaning could be made more pedagogically intelligible, and I think that would be a way of opening the hearts of more people, because they would recognize what treasures are there to be discovered.

GBTimes: Do you have any closing words on the Belt and Road you'd like to share with our readers?

ZEPP-LAROUICHE: I think we are probably the generation on whom later generations will look back to, and say, "Oh! This was really a fascinating time, because it was a change from an epoch to another one." And I have an image of that, which is, this change that we are experiencing right now, is probably going to be bigger than the change in Europe between the Middle Ages and modern times. In the Middle Ages you had people believing in a whole bunch of axioms, the scholastics, Aristotelianism, witchcraft – all kinds of strange beliefs – and then, because of the influx of such thinkers as Nicholas of Cusa, or the Italian Renaissance, the modern image of man, of science and technology, of the sovereign nation-state, all these changes happened, and they created a completely different view of the image of man and of nature, and the universe, and everything we call "modern society" was the result of this change.

Now, I think we are in front, or the middle of such an epochal change, where the next era of mankind will be much, much more creative than the present one, and that's something to look forward to, because we can actually shape it, and we can bring our own creative input into it. And there are not many periods in history when that is the case: So we are actually lucky.

Se interviewet på GBTimes.coms hjemmeside her.